

UZASADNIENIE

M. K. (1) został oskarżony o to, że:

I. w okresie od października 2006 roku do lipca 2009 roku w P., B., P., S., P. i T. P. kierował zorganizowaną grupą przestępczą mającą na celu popełnianie przestępstw polegających na dokonywaniu przez członków grupy kradzieży pojazdów na terenie w/w miejscowości a następnie ich demontażu w celu zbycia części i podzespołów samochodowych, jednocześnie w ramach prowadzonej działalności gospodarczej udostępniał wynajmowany przez siebie teren osobom dokonującym demontażu pojazdów a także garaż w T. osobom dokonującym kradzieży pojazdów organizując równolegle zbyty dla nielegalnie nabytych podzespołów, tj. o przestępstwo z art. 258 § 3 kk

II. w miesiącu wrześniu 2006 roku kierując wykonaniem czynów zabronionych przez inne osoby przyjął skradziony w dniu 14 marca 2006 r. w B. pojazd marki B. (...) wartości 34 tys. złotych na szkodę obywatelki Niemiec S. B., po czym wiedząc iż pojazd został uzyskany za pomocą czynu zabronionego zlecił jego demontaż P. S. (1), który nastąpił na terenie posesji w miejscowości P. po czym części od tego pojazdu zbył na należącym do niego stoisku na giełdzie samochodowej w P. oraz za pośrednictwem portalu (...), czerpiąc w ten sposób korzyść majątkową w nieustalonej wysokości, czyniąc sobie tym samym z tego stałe źródło dochodu, tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk w związku z art. 291 § 1 kk w związku z art. 65 § 1 kk;

III. w miesiącu październiku 2006 roku kierując wykonaniem czynów zabronionych przez inne osoby przyjął skradziony w dniu 14.10.2006 w P. z ulicy (...) pojazd marki S. (...) nr rejestracyjny (...) wartości 30 tys. złotych na szkodę Z. P., po czym wiedząc iż pojazd został uzyskany za pomocą czynu zabronionego zlecił jego demontaż P. S. (1), który nastąpił na terenie posesji w miejscowości P. ul. (...), po czym części od tego pojazdu zbył na należącym do niego stoisku na giełdzie samochodowej w P. oraz za pośrednictwem portalu (...), czerpiąc w ten sposób korzyść majątkową nieustalonej wysokości, czyniąc sobie tym samym z tego stałe źródło dochodu, tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk w związku z art. 291 § 1 kk w związku z art. 65 § 1 kk

IV. w miesiącu listopadzie 2006 roku w P. kierując wykonaniem czynów zabronionych przez inne osoby przyjął skradziony w dniu 22.11.2006 w P. z ulicy (...) pojazd marki S. (...) nr rejestracyjny (...) wartości 32 tys. złotych na szkodę M. K. (2), po czym wiedząc iż pojazd został uzyskany za pomocą czynu zabronionego, zlecił jego demontaż P. S. (1), który nastąpił na terenie posesji w miejscowości P. ul. (...), po czym części od tego pojazdu zbył na należącym do niego stoisku na giełdzie samochodowej w P. oraz za pośrednictwem portalu (...), czerpiąc w ten sposób korzyść majątkową nieustalonej wysokości, czyniąc sobie tym samym z tego stałe źródło dochodu, tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk w związku z art. 291 § 1 kk i w związku z art. 65 § 1 kk

V. w styczniu 2007 roku w P. kierując wykonaniem czynów zabronionych przez inne osoby przyjął części od pojazdu marki V. (...) nr rejestracyjny (...) skradzionego z W. z ul. (...) przez P. S. (1) w dniu 04.01.2007 wartości 50 tys. złotych na szkodę (...) Sp. z o.o. po czym pomagał w ukryciu pojazdu, w ten sposób iż części od tego pojazdu zbył na należącym do niego stoisku na giełdzie samochodowej w P. czerpiąc w ten sposób korzyść majątkową nieustalonej wysokości , czyniąc sobie tym samym z tego stałe źródło dochodu, tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk w związku z art.291 § 1 kk i w związku z art. 65 § 1 kk

VI. w miesiącu lutym 2007 roku w P. kierując wykonaniem czynów zabronionych przez inne osoby przyjął skradziony w dniu 27/28.02.2007 w P. z ul. (...) pojazd marki M. (...) nr rej. (...) wartości 76 500 złotych na szkodę (...) Bank S.A., po czym wiedząc iż pojazd został uzyskany za pomocą czynu zabronionego, zlecił P. S. (1) demontaż tego pojazdu który nastąpił na terenie posesji w P. ul. (...), po czym zdemontowane części polecił, przetransportować do „szrotu” należącego do B. F. (1) w W., czerpiąc w ten sposób korzyść majątkową nieustalonej wysokości, czyniąc sobie tym samym z tego stałe źródło dochodu, tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk w związku z art. 291 § 1 kk i w związku z art. 65 § 1 kk

VII. w miesiącu wrześniu 2007 roku w S. kierując wykonaniem czynów zabronionych przez inne osoby przyjął skradziony w dniu 09.09.2007 w P. z ulicy (...) pojazd marki V. (...) nr rejestracyjny (...) wartości 40 tys. złotych na szkodę A. S. (1), po czym wiedząc iż pojazd został uzyskany za pomocą czynu zabronionego, zlecił P. S. (1), J. S. (1) i M. B. (1) jego demontaż który nastąpił na terenie posesji w miejscowości P. ul. (...), po czym zdemontowane części od tego pojazdu zbył na należącym do niego stoisku na giełdzie samochodowej w P. oraz za pośrednictwem portalu (...), czerpiąc w ten sposób korzyść majątkową nieustalonej wysokości, czyniąc sobie tym samym z tego stałe źródło dochodu, tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk w związku z art. 291 § 1 kk i w związku z art. 65 § 1 kk

VIII. w miesiącu wrześniu 2007 roku w P. kierując wykonaniem czynów zabronionych przez inne osoby przyjął skradziony w dniu 10.09.2007 w P. z ulicy (...) pojazd marki V. (...) nr rejestracyjny (...) wartości 21 tys. złotych na szkodę F. F., po czym wiedząc iż pojazd został uzyskany za pomocą czynu zabronionego, zlecił P. S. (1), J. S. (1) i M. B. (1) jego demontaż który nastąpił na terenie posesji w miejscowości P. ul. (...) po czym zdemontowane części od tego pojazdu zbył na należącym do niego stoisku na giełdzie samochodowej w P. oraz za pośrednictwem portalu (...), czerpiąc w ten sposób korzyść majątkową nieustalonej wysokości, czyniąc sobie tym samym z tego stałe źródło dochodu, tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk w związku z art. 291 § 1 kk i w związku z art. 65 § 1 kk

IX. w miesiącu styczniu 2008 r. w P. roku kierując wykonaniem czynów zabronionych przez inne osoby przyjął skradziony w dniu 14.01.2008 r. w P. z ulicy (...) pojazd marki S. (...) nr rejestracyjny (...) wartości 26 tys. złotych na szkodę K. C., po czym wiedząc iż pojazd został uzyskany za pomocą czynu zabronionego, zlecił P. S. (1), J. S. (1) i M. B. (1) jego demontaż który nastąpił na terenie posesji w P. na ulicy (...) po czym zdemontowane części na polecenie M. K. (1), transportował na należące do niego stoisko na giełdzie samochodowej w P. celem ich zbycia oraz oferował je do sprzedaży za pośrednictwem należącej do M. K. (1) strony na portalu internetowym (...) czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu i działając w grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk w związku z art. 291 § 1 kk i w związku z art. art. 65 § 1 kk

X. w miesiącu styczniu 2008 roku w P. kierując wykonaniem czynów zabronionych przez inne osoby przyjął skradziony w dniu 16.01.2008 r. w P. z ulicy (...) pojazd marki S. (...) nr rejestracyjny (...) wartości 18 tys. złotych na szkodę K. i E. S., po czym wiedząc iż pojazd został uzyskany za pomocą czynu zabronionego, zlecił P. S. (1), J. S. (1) i M. B. (1) jego demontaż, który nastąpił na terenie posesji w miejscowości P. ul. (...) po czym zdemontowane części od tego pojazdu zbył na należącym do niego stoisku na giełdzie samochodowej w P. oraz za pośrednictwem portalu (...), czerpiąc w ten sposób korzyść majątkową nieustalonej wysokości, czyniąc sobie tym samym z tego stałe źródło dochodu, tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk w związku z art. 291 § 1 kk i w związku z art. 65 § 1 kk

XI. w miesiącu styczniu 2008 roku w P. kierując wykonaniem czynów zabronionych przez inne osoby przyjął skradziony w dniu 21/22.01.2008 r. w P. z ulicy (...) pojazd marki V. (...) nr rejestracyjny (...) wartości 39 tys. złotych na szkodę P. C., po czym wiedząc iż pojazd został uzyskany za pomocą czynu zabronionego, zlecił P. S. (1), J. S. (1) i M. B. (1) jego demontaż, który nastąpił na terenie posesji w miejscowości B. ul. (...) po czym zdemontowane części od tego pojazdu zbył na należącym do niego stoisku na giełdzie samochodowej w P. oraz za pośrednictwem portalu (...), czerpiąc w ten sposób korzyść majątkową nieustalonej wysokości, czyniąc sobie tym samym z tego stałe źródło dochodu, tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk w związku z art. 291 § 1 kk i w związku z art. 65 § 1 kk

XII. w miesiącu styczniu 2008 roku w P. kierując wykonaniem czynów zabronionych przez inne osoby przyjął skradziony w dniu 22.01.2008 r. w Z. z ulicy (...) pojazd marki V. (...) nr rejestracyjny (...) wartości 46 tys. złotych na szkodę M. L. (1), po czym wiedząc iż pojazd został uzyskany za pomocą czynu zabronionego, zlecił P. S. (1), J. S. (1) i M. B. (1) jego demontaż, który nastąpił na terenie posesji w miejscowości P. ul. (...) po czym zdemontowane części od tego pojazdu zbył na należącym do niego stoisku na giełdzie samochodowej w P. oraz za pośrednictwem portalu (...), czerpiąc w ten sposób korzyść majątkową nieustalonej wysokości, czyniąc sobie tym samym z tego stałe źródło dochodu., tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk w związku z art. 291 § 1 kk i w związku z art. 65 § 1 kk

XIII. w miesiącu styczniu 2008 roku w P. kierując wykonaniem czynów zabronionych przez inne osoby przyjął skradziony w dniu 27.01.2008 r. w P. z ulicy (...) pojazd marki S. (...) nr rejestracyjny (...) wartości 20 tys. złotych na

szkodę (...) Sp. z o.o, po czym wiedząc iż pojazd został uzyskany za pomocą czynu zabronionego, zlecił P. S. (1), J. S. (1) i M. B. (1) jego demontaż, który nastąpił na terenie posesji w miejscowości P. ul. (...) po czym zdemontowane części od tego pojazdu zbył na należącym do niego stoisku na giełdzie samochodowej w P. oraz za pośrednictwem portalu (...), czerpiąc w ten sposób korzyść majątkową nieustalonej wysokości, czyniąc sobie tym samym z tego stałe źródło dochodu, tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk w związku z art. 291 § 1 kk i w związku z art. 65 § 1 kk

XIV. w miesiącu lutym 2008 roku w B. kierując wykonaniem czynów zabronionych przez inne osoby przyjął skradziony w dniu 26.02.2008 r. w P. z ulicy (...) pojazd marki V. (...) nr rejestracyjny (...) wartości 30 tys. złotych na szkodę T. N., po czym wiedząc iż pojazd został uzyskany za pomocą czynu zabronionego, zlecił P. S. (1), J. S. (1) i M. B. (1) jego demontaż, który nastąpił na terenie posesji w miejscowości B. ul. (...) po czym zdemontowane części od tego pojazdu zbył na należącym do niego stoisku na giełdzie samochodowej w P. oraz za pośrednictwem portalu (...), czerpiąc w ten sposób korzyść majątkową nieustalonej wysokości, czyniąc sobie tym samym z tego stałe źródło dochodu, tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk w związku z art. 291 § 1 kk i w związku z art. 65 § 1 kk

XV. w miesiącu lutym 2008 roku w B. kierując wykonaniem czynów zabronionych przez inne osoby przyjął części od skradzionego w dniu 29.02.2008 r. w P. z ulicy (...) pojazdu marki V. (...) nr rejestracyjny (...) wartości 85 tys. złotych na szkodę V. P., po czym wiedząc iż pojazd został uzyskany za pomocą czynu zabronionego, pomagał w ukryciu jego części w ten sposób że zbył je na należącym do niego stoisku na giełdzie samochodowej w P. oraz za pośrednictwem portalu (...), czerpiąc w ten sposób korzyść majątkową nieustalonej wysokości, czyniąc sobie tym samym z tego stałe źródło dochodu, tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk w związku z art. 291 § 1 kk i w związku z art. 65 § 1 kk

XVI. w miesiącu lutym 2008 roku w P. kierując wykonaniem czynów zabronionych przez inne osoby przyjął skradziony w dniu 26/27 lutego 2008 r. w L. z ulicy (...) pojazd marki F. (...) nr rejestracyjny (...) wartości 48 tys. złotych na szkodę Ż. B., po czym wiedząc iż pojazd został uzyskany za pomocą czynu zabronionego, zlecił jego demontaż P. S. (1), J. S. (1) i M. B. (1) który nastąpił na terenie posesji w miejscowości P. ul. (...), po czym części od tego pojazdu zbył na należącym do niego stoisku na giełdzie samochodowej w P. oraz za pośrednictwem portalu (...), czerpiąc w ten sposób korzyść majątkową w nieustalonej wysokości, czyniąc sobie tym samym z tego stałe źródło dochodu, tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk w związku z art. 291 § 1 kk i w związku z art. 65 § 1 kk

XVII. w miesiącu marcu 2008 roku w B. kierując wykonaniem czynów zabronionych przez inne osoby przyjął skradziony w dniu 29.02.2008r. w P. z ulicy (...) pojazd marki S. (...) nr rejestracyjny (...) wartości 33 tys. złotych na szkodę B. K., po czym wiedząc iż pojazd został uzyskany za pomocą czynu zabronionego, zlecił P. S. (1), J. S. (1) i M. B. (1) jego demontaż, który nastąpił na terenie posesji w miejscowości B. ul. (...) po czym zdemontowane części od tego pojazdu zbył na należącym do niego stoisku na giełdzie samochodowej w P. oraz za pośrednictwem portalu (...), czerpiąc w ten sposób korzyść majątkową nieustalonej wysokości, czyniąc sobie tym samym z tego stałe źródło dochodu, tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk w związku z art. 291 § 1 kk i w związku z art. 65 § 1 kk

XVIII. w miesiącu marcu 2008 roku w B. kierując wykonaniem czynów zabronionych przez inne osoby przyjął skradziony w dniu 07.03.2008 r. w P. z ulicy (...) pojazd marki A. (...) nr rejestracyjny (...) wartości 18 tys. złotych na szkodę A. i B. T., po czym wiedząc iż pojazd został uzyskany za pomocą czynu zabronionego zlecił P. S. (1), J. S. (1) i M. B. (1) jego demontaż, który nastąpił na terenie posesji w miejscowości B. ul. (...) po czym zdemontowane części od tego pojazdu zbył na należącym do niego stoisku na giełdzie samochodowej w P. oraz za pośrednictwem portalu (...), czerpiąc w ten sposób korzyść majątkową nieustalonej wysokości, czyniąc sobie tym samym z tego stałe źródło dochodu, tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk w związku z art. 291 § 1 kk i w związku z art. 65 § 1 kk

XIX. w miesiącu marcu 2008 roku w B. kierując wykonaniem czynów zabronionych przez inne osoby przyjął skradziony w dniu 6.03.2008 r. w P. z ulicy (...) pojazd marki V. (...) nr rejestracyjny (...) wartości 28 tys. złotych na szkodę M. S. (1), po czym wiedząc iż pojazd został uzyskany za pomocą czynu zabronionego, zlecił P. S. (1), J. S. (1) i M. B. (1) jego demontaż, który nastąpił na terenie posesji w miejscowości B. ul. (...) po czym zdemontowane części od tego pojazdu zbył na należącym do niego stoisku na giełdzie samochodowej w P. oraz za pośrednictwem portalu

(...), czerpiąc w ten sposób korzyść majątkową nieustalonej wysokości, czyniąc sobie tym samym z tego stałe źródło dochodu, tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk w związku z art. 291 § 1 kk i w związku z art. 65 § 1 kk

XX. w miesiącu marcu 2008 roku w B. kierując wykonaniem czynów zabronionych przez inne osoby przyjął skradziony w dniu 25.03.2008 r. w P. z ulicy (...) pojazd marki V. (...) nr rejestracyjny (...) wartości 30 tys. złotych na szkodę A. H., po czym wiedząc iż pojazd został uzyskany za pomocą czynu zabronionego, zlecił P. S. (1), J. S. (1) i M. B. (1) jego demontaż, który nastąpił na terenie posesji w miejscowości B. ul. (...) po czym zdemontowane części od tego pojazdu zbył na należącym do niego stoisku na giełdzie samochodowej w P. oraz za pośrednictwem portalu (...), czerpiąc w ten sposób korzyść majątkową nieustalonej wysokości, czyniąc sobie tym samym z tego stałe źródło dochodu, tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk w związku z art. 291 § 1 kk i w związku z art. 65 § 1 kk

XXI. w miesiącu marcu 2008 roku w B. kierując wykonaniem czynów zabronionych przez inne osoby przyjął skradziony w dniu 26.03.2008 r. w P. z ulicy (...) pojazd marki V. (...) nr rejestracyjny (...) wartości 25 tys. złotych na szkodę A. S. (2), po czym wiedząc iż pojazd został uzyskany za pomocą czynu zabronionego, zlecił P. S. (1), J. S. (1) i M. B. (1) jego demontaż, który nastąpił na terenie posesji w miejscowości B. ul. (...) po czym zdemontowane części od tego pojazdu zbył na należącym do niego stoisku na giełdzie samochodowej w P. oraz za pośrednictwem portalu (...), czerpiąc w ten sposób korzyść majątkową nieustalonej wysokości, czyniąc sobie tym samym z tego stałe źródło dochodu, tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk w związku z art. 291 § 1 kk i w związku z art. 65 § 1 kk

XXII. w miesiącu kwietniu 2008 roku w B. kierując wykonaniem czynów zabronionych przez inne osoby przyjął skradziony w dniu 05.04.2008 r. w P. z ulicy (...) pojazd marki S. (...) nr rejestracyjny (...) wartości 20 tys. złotych na szkodę A. B., po czym wiedząc iż pojazd został uzyskany za pomocą czynu zabronionego iż zlecił P. S. (1), J. S. (1) i M. B. (1) jego demontaż, który nastąpił na terenie posesji w miejscowości B. ul. (...) po czym zdemontowane części od tego pojazdu zbył na należącym do niego stoisku na giełdzie samochodowej w P. oraz za pośrednictwem portalu (...), czerpiąc w ten sposób korzyść majątkową nieustalonej wysokości, czyniąc sobie tym samym z tego stałe źródło dochodu, tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk w związku z art. 291 § 1 kk i w związku z art. 65 § 1 kk

XXIII. w miesiącu kwietniu 2008 roku w B. kierując wykonaniem czynów zabronionych przez inne osoby przyjął skradziony w dniu 14.04.2008 r. w P. z ulicy (...) pojazd marki V. (...) nr rejestracyjny (...) wartości 36 tys. złotych na szkodę E. G., po czym wiedząc iż pojazd został uzyskany za pomocą czynu zabronionego, zlecił P. S. (1), J. S. (1) i M. B. (1) jego demontaż, który nastąpił na terenie posesji w miejscowości B. ul. (...) po czym zdemontowane części od tego pojazdu zbył na należącym do niego stoisku na giełdzie samochodowej w P. oraz za pośrednictwem portalu (...), czerpiąc w ten sposób korzyść majątkową nieustalonej wysokości, czyniąc sobie tym samym z tego stałe źródło dochodu, tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk w związku z art. 291 § 1 kk i w związku z art. 65 § 1 kk

XXIV. w miesiącu kwietniu 2008 roku w B. kierując wykonaniem czynów zabronionych przez inne osoby przyjął skradziony w dniu 16.04.2008 r. w P. z ulicy (...) pojazd marki V. (...) nr rejestracyjny (...) wartości 45 tys. złotych na szkodę K. K. (1), po czym wiedząc iż pojazd został uzyskany za pomocą czynu zabronionego, zlecił P. S. (1), J. S. (1) i M. B. (1) jego demontaż, który nastąpił na terenie posesji w miejscowości B. ul. (...) po czym zdemontowane części od tego pojazdu zbył na należącym do niego stoisku na giełdzie samochodowej w P. oraz za pośrednictwem portalu (...), czerpiąc w ten sposób korzyść majątkową nieustalonej wysokości, czyniąc sobie tym samym z tego stałe źródło dochodu, tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk w związku z art. 291 § 1 kk i w związku z art. 65 § 1 kk

XXV. w miesiącu kwietniu 2008 roku w B. kierując wykonaniem czynów zabronionych przez inne osoby przyjął skradziony w dniu 16.04.2008 r. w P. z ulicy (...) pojazd marki S. (...) nr rejestracyjny (...) wartości 18 tys. złotych na szkodę P. S. (2), po czym wiedząc iż pojazd został uzyskany za pomocą czynu zabronionego, zlecił P. S. (1), J. S. (1) i M. B. (1) jego demontaż, który nastąpił na terenie posesji w miejscowości B. ul. (...) po czym zdemontowane części od tego pojazdu zbył na należącym do niego stoisku na giełdzie samochodowej w P. oraz za pośrednictwem portalu (...), czerpiąc w ten sposób korzyść majątkową nieustalonej wysokości, czyniąc sobie tym samym z tego stałe źródło dochodu, tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk w związku z art. 291 § 1 kk i w związku z art. 65 § 1 kk

XXVI. w miesiącu kwietniu 2008 roku w B. kierując wykonaniem czynów zabronionych przez inne osoby przyjął skradziony w dniu 7 kwietnia 2008 r. w G. z ulicy (...) pojazd marki C. (...) nr rej. (...) wartości 72 tys. złotych na szkodę obywatela Niemiec P. G. i (...) SA, po czym wiedząc iż pojazd został uzyskany za pomocą czynu zabronionego, zlecił P. S. (1) J. S. (1) i M. B. (1) demontaż tego pojazdu który nastąpił na terenie posesji w B. na ul. (...), po czym zdemontowane części polecił, przetransportować do komisju aut amerykańskich na ul. (...) w P., czerpiąc w ten sposób korzyść majątkową nieustalonej wysokości, czyniąc sobie tym samym z tego stałe źródło dochodu, tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk w związku z art. 291 § 1 kk i w związku z art. 65 § 1 kk

XXVII. w miesiącu maju 2008 roku w B. kierując wykonaniem czynów zabronionych przez inne osoby przyjął skradziony w dniu 09.05.2008r. w P. z ulicy (...) pojazd marki S. (...) nr rejestracyjny (...) wartości 25 tys. złotych na szkodę P. S. (3) i I. S., po czym wiedząc iż pojazd został uzyskany za pomocą czynu zabronionego zlecił P. S. (1), J. S. (1) i M. B. (1) jego demontaż, który nastąpił na terenie posesji w miejscowości B. ul. (...) po czym zdemontowane części od tego pojazdu zbył na należącym do niego stoisku na giełdzie samochodowej w P. oraz za pośrednictwem portalu (...), czerpiąc w ten sposób korzyść majątkową nieustalonej wysokości, czyniąc sobie tym samym z tego stałe źródło dochodu, tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk w związku z art. 291 § 1 kk i w związku art. 65 § 1 kk;

XXVIII. w miesiącu maju 2008 roku w P. kierując wykonaniem czynów zabronionych przez inne osoby przyjął skradziony w dniu 15.05.2008 r. w P. z ulicy (...) pojazd marki S. (...) nr rejestracyjny (...) wartości 50 tys. złotych na szkodę (...) S.A. W. , po czym wiedząc iż pojazd został uzyskany za pomocą czynu zabronionego, zlecił P. S. (1), J. S. (1) i M. B. (1) jego demontaż, który nastąpił na terenie posesji w B. na ulicy (...) po czym zdemontowane części od tego pojazdu zbył na należącym do niego stoisku na giełdzie samochodowej w P. oraz za pośrednictwem portalu (...), czerpiąc w ten sposób korzyść majątkową nieustalonej wysokości, czyniąc sobie tym samym z tego stałe źródło dochodu, tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk w związku z art. 291 § 1 kk i w związku z art. 65 § 1 kk

XXIX. w miesiącu maju 2008 roku w B. kierując wykonaniem czynów zabronionych przez inne osoby przyjął skradziony w dniu 26.05.2008 r. w P. z ulicy (...) pojazd marki S. (...) nr rejestracyjny (...) wartości 33 tys. złotych na szkodę D. K., po czym wiedząc iż pojazd został uzyskany za pomocą czynu zabronionego, zlecił P. S. (1), J. S. (1) i M. B. (1) jego demontaż, który nastąpił na terenie posesji w miejscowości B. ul. (...) po czym zdemontowane części od tego pojazdu zbył na należącym do niego stoisku na giełdzie samochodowej w P. oraz za pośrednictwem portalu (...), czerpiąc w ten sposób korzyść majątkową nieustalonej wysokości , czyniąc sobie tym samym z tego stałe źródło dochodu, tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk w związku z art. 291 § 1 kk i w związku z art. 65 § 1 kk;

XXX. w miesiącu czerwcu 2008 roku w B. kierując wykonaniem czynów zabronionych przez inne osoby przyjął skradziony w dniu 08.06.2009 r. w P. z ulicy (...) pojazd marki V. (...) nr rejestracyjny (...) wartości 40 tys. złotych na szkodę R. B., po czym wiedząc iż pojazd został uzyskany za pomocą czynu zabronionego, zlecił P. S. (1), J. S. (1) i M. B. (1) jego demontaż, który nastąpił na terenie posesji w B. przy ulicy (...) po czym zdemontowane części od tego pojazdu zbył na należącym do niego stoisku na giełdzie samochodowej w P. oraz za pośrednictwem portalu (...), czerpiąc w ten sposób korzyść majątkową nieustalonej wysokości, czyniąc sobie tym samym z tego stałe źródło dochodu, tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk w związku z art. 291 § 1 kk i w związku z art. 65 § 1 kk

XXXI. w miesiącu lipcu 2008 r. w B., kierując wykonaniem czynów zabronionych przez inne osoby przyjął skradziony w dniu 04. 07.2008 r. w P. z ulicy (...) pojazd marki S. (...) nr rejestracyjny (...) wartości 24 tys. złotych na szkodę W. G. (1), po czym wiedząc iż pojazd został uzyskany za pomocą czynu zabronionego, zlecił P. S. (1), J. S. (1) i M. B. (1) jego demontaż, który nastąpił na terenie posesji w miejscowości B. ul. (...) po czym zdemontowane części od tego pojazdu zbył na należącym do niego stoisku na giełdzie samochodowej w P. oraz za pośrednictwem portalu (...), czerpiąc w ten sposób korzyść majątkową nieustalonej wysokości, czyniąc sobie tym samym z tego stałe źródło dochodu, tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk w związku z art. 291 § 1 kk i w związku z art. 65 § 1 kk

XXXII. w miesiącu lipcu 2008 r. w B., kierując wykonaniem czynów zabronionych przez inne osoby działając w ramach kierowanej przez siebie grupy przestępczej przyjął skradziony w dniu 14.07.2008 r. w P. z ulicy (...) pojazd marki S. (...) nr rejestracyjny (...) wartości 28 tys. złotych na szkodę A. S. (3), po czym wiedząc iż pojazd został uzyskany

za pomocą czynu zabronionego zlecił P. S. (1), J. S. (1) i M. B. (1) jego demontaż, który nastąpił na terenie posesji w miejscowości B. ul. (...) po czym zdemontowane części od tego pojazdu zbył na należącym do niego stoisku na giełdzie samochodowej w P. oraz za pośrednictwem portalu (...), czerpiąc w ten sposób korzyść majątkową nieustalonej wysokości, czyniąc sobie tym samym z tego stałe źródło dochodu, tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk w związku z art. 291 § 1 kk i w związku z art. 65 § 1 kk

XXXIII. w miesiącu wrześniu 2008 roku w B. kierując wykonaniem czynów zabronionych przez inne osoby przyjął skradziony w dniu 04.09.2008 r. w P. z ulicy (...) pojazd marki S. (...) nr rejestracyjny (...) wartości 22.400 tys. złotych na szkodę M. S. (2), po czym wiedząc iż pojazd został uzyskany za pomocą czynu zabronionego, zlecił P. S. (1), J. S. (1) i M. B. (1) jego demontaż, który nastąpił na terenie posesji w miejscowości B. ul. (...) po czym zdemontowane części od tego pojazdu zbył na należącym do niego stoisku na giełdzie samochodowej w P. oraz za pośrednictwem portalu (...), czerpiąc w ten sposób korzyść majątkową nieustalonej wysokości, czyniąc sobie tym samym z tego stałe źródło dochodu, tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk w związku z art. 291 § 1 kk i w związku z art. 65 § 1 kk

XXXIV. w miesiącu październiku 2008 roku w P. kierując wykonaniem czynów zabronionych przez inne osoby przyjął skradziony w dniu 08.10.2008 r. w Z. z ulicy (...) zdemontowany pojazd marki V. (...) nr rejestracyjny (...) wartości 105 tys. złotych na szkodę A. M. ^ po czym wiedząc iż pojazd został uzyskany za pomocą czynu zabronionego, pomagał w ukryciu jego elementów w ten sposób że zdemontowane części od tego pojazdu zbył na należącym do niego stoisku na giełdzie samochodowej w P. oraz za pośrednictwem portalu (...), czerpiąc w ten sposób korzyść majątkową nieustalonej wysokości, czyniąc sobie tym samym z tego stałe źródło dochodu, tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk w związku z art. 291 § 1 kk i w związku z art. 65 § 1 kk,

XXXV. w miesiącu październiku 2008 roku w B. kierując wykonaniem czynów zabronionych przez inne osoby przyjął skradziony w dniu 7 października 2008 r. w P. z os. (...) pojazd marki M. (...) nr rejestracyjny (...) wartości 80 tys. złotych na szkodę M. L. (2), po czym wiedząc iż pojazd został uzyskany za pomocą czynu zabronionego, zlecił P. S. (1) i J. S. (1) jego demontaż który nastąpił na terenie posesji w miejscowości B., ul. (...) po czym zdemontowane części od tego pojazdu polecił przetransportować na szrot należący do B. F. (2) w W. czerpiąc w ten sposób korzyść majątkową nieustalonej wysokości , czyniąc sobie tym samym z tego stałe źródło dochodu, tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk w związku z art. 291 § 1 kk i w związku z art. 65 § 1 kk

XXXVI. w miesiącu październiku 2008 roku w P. kierując wykonaniem czynów zabronionych przez inne osoby przyjął skradziony w dniu 22.10.2009 r. w P. z ulicy (...) pojazd marki S. (...) nr rejestracyjny (...) wartości 50 tys. złotych na szkodę M. S. (3) , po czym wiedząc iż pojazd został uzyskany za pomocą czynu zabronionego, zlecił P. S. (1) i J. S. (1) jego demontaż, który nastąpił na terenie posesji w P. na ulicy (...) po czym zdemontowane części od tego pojazdu zbył na należącym do niego stoisku na giełdzie samochodowej w P. oraz za pośrednictwem portalu (...), czerpiąc w ten sposób korzyść majątkową nieustalonej wysokości , czyniąc sobie tym samym z tego stałe źródło dochodu, tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk w związku z art. 291 § 1 kk i w związku z art. 65 § 1 kk

XXXVII. w miesiącu kwietniu 2009 roku w P. kierując wykonaniem czynów zabronionych przez inne osoby przyjął skradziony w dniu 21.04.2009 r. w P. z ulicy (...) pojazd marki V. (...) nr rejestracyjny (...) wartości 40 tys. złotych na szkodę M. K. (3) , po czym wiedząc iż pojazd został uzyskany za pomocą czynu zabronionego zlecił P. S. (1) i J. S. (1) jego demontaż, który nastąpił na terenie posesji w P. na ulicy (...) po czym zdemontowane części od tego pojazdu zbył na należącym do niego stoisku na giełdzie samochodowej w P. oraz za pośrednictwem portalu (...), czerpiąc w ten sposób korzyść majątkową nieustalonej wysokości, czyniąc sobie tym samym z tego stałe źródło dochodu, tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk w związku z art. 291 § 1 kk i w związku art. 65 § 1 kk

XXXVIII. w miesiącu maju 2009 roku w P. kierując wykonaniem czynów zabronionych przez inne osoby przyjął skradziony w dniu 26.05.2009 r. w S. z ulicy (...) pojazd marki V. (...) nr rejestracyjny (...) wartości 30 tys. złotych na szkodę G. W., po czym wiedząc iż pojazd został uzyskany za pomocą czynu zabronionego zlecił P. S. (1) i J. S. (1) jego demontaż, który nastąpił na terenie posesji w P. na ulicy (...) po czym zdemontowane części od tego pojazdu zbył na należącym do niego stoisku na giełdzie samochodowej w P. oraz za pośrednictwem portalu (...), czerpiąc w ten sposób

korzyść majątkową nieustalonej wysokości, czyniąc sobie tym samym z tego stałe źródło dochodu, tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk w związku z art. 291 § 1 kk i w związku z art. 65 § 1 kk

XXXIX. w miesiącu czerwcu 2009 roku w P. kierując wykonaniem czynów zabronionych przez inne osoby przyjął skradziony w dniu 01.06.2009 r. w Z. z ulicy (...) pojazd marki A. (...) nr rejestracyjny (...) wartości 30 tys. złotych na szkodę T. P. po czym wiedząc iż pojazd został uzyskany za pomocą czynu zabronionego, zlecił P. S. (1) i J. S. (1) jego demontaż, który nastąpił na terenie posesji w P. na ulicy (...) po czym zdemontowane części od tego pojazdu zbył na należącym do niego stoisku na giełdzie samochodowej w P. oraz za pośrednictwem portalu (...), czerpiąc w ten sposób korzyść majątkową nieustalonej wysokości, czyniąc sobie tym samym z tego stałe źródło dochodu. Tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk w związku z art. 291 § 1 kk i w związku z art. 65 § 1 kk

XL. w miesiącu czerwcu 2009 roku w P. kierując wykonaniem czynów zabronionych przez inne osoby przyjął skradziony w dniu 18.06.2009 r. w P. z ulicy (...) pojazd marki A. (...) nr rejestracyjny (...) wartości 43 tys. złotych na szkodę M. T. oraz (...) Bank S.A., po czym wiedząc iż pojazd został uzyskany za pomocą czynu zabronionego, zlecił P. S. (1) i J. S. (1) jego demontaż, który nastąpił na terenie posesji w P. na ulicy (...) po czym części od tego pojazdu zbył na należącym do niego stoisku na giełdzie samochodowej w P. oraz za pośrednictwem portalu (...), czerpiąc w ten sposób korzyść majątkową nieustalonej wysokości, czyniąc sobie tym samym z tego stałe źródło dochodu, tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk w związku z art. 291 § 1 kk i w związku z art. art. 65 § 1 kk

XLI. w miesiącu czerwcu 2009 roku w P. kierując wykonaniem czynów zabronionych przez inne osoby przyjął skradziony w dniu 30.06.2009 r. w P. z ulicy (...) pojazd marki S. (...) nr rejestracyjny (...) wartości 30 tys. złotych na szkodę M. P., po czym wiedząc iż pojazd został uzyskany za pomocą czynu zabronionego zlecił P. S. (1) i J. S. (1) jego demontaż, który nastąpił na terenie posesji w P. na ulicy (...) po czym zdemontowane części od tego pojazdu zbył na należącym do niego stoisku na giełdzie samochodowej w P. oraz za pośrednictwem portalu (...), czerpiąc w ten sposób korzyść majątkową nieustalonej wysokości, czyniąc sobie tym samym z tego stałe źródło dochodu, tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk w związku z art. 291 § 1 kk i w związku z art. 65 § 1 kk

XLII. w miesiącu lipcu 2009 roku w B. kierując wykonaniem czynów zabronionych przez inne osoby przyjął skradziony w dniu 01.07.2009 r. w P. z ulicy (...) pojazd marki S. (...) nr rejestracyjny (...) wartości 40 tys. złotych na szkodę V. (...), po czym wiedząc iż pojazd został uzyskany za pomocą czynu zabronionego, iż zlecił P. S. (1) i J. S. (1) jego demontaż, który nastąpił na terenie posesji w P. na ulicy (...) po czym zdemontowane części od tego pojazdu zbył na należącym do niego stoisku na giełdzie samochodowej w P. oraz za pośrednictwem portalu (...), czerpiąc w ten sposób korzyść majątkową nieustalonej wysokości, czyniąc sobie tym samym z tego stałe źródło dochodu, tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk w związku z art. 291 § 1 kk w związku z art. 65 § 1 kk

XLIII. w miesiącu lipcu 2009 roku w B. kierując wykonaniem czynów zabronionych przez inne osoby przyjął skradziony w dniu 09.07.2009 r. w P. pojazd marki S. (...) nr rejestracyjny (...) wartości 30.000 złotych na szkodę E. K., co do którego posiadał wiedzę iż został on uzyskany za pomocą czynu zabronionego po czym zlecił jego demontaż P. S. (1), J. S. (1), którego mieli dokonać na posesji przy ulicy (...) w B., który jednak nie nastąpił z uwagi na odnalezienie pojazdu przez Policję, tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk w związku z art. 291 § 1 kk i w związku z art. 65 § 1 kk.

Natomiast K. Z. (1) i T. S. (1) zostali oskarżeni o to, że:

XLIV. w okresie od października 2006 roku do lipca 2009 roku w P., B., P., T. P. brali wspólnie i w porozumieniu z M. K. (1), M. B. (1), J. S. (1), A. I., M. B. (2) oraz P. S. (1) udział w grupie mającej na celu popełnianie przestępstw związanych z kradzieżą i paserstwem samochodów, przy czym T. S. (1) do czerwca 2009 r. Tj. czyn z art. 258§ 1 k.k.

XLV. w dniu 14.10.2006 w P. na ulicy (...) działając wspólnie i w porozumieniu po uprzednim pokonaniu w nieustalony sposób zabezpieczeń dokonali włamania a następnie zaboru w celu przywłaszczenia pojazdu marki S. (...) nr rejestracyjny (...) wartości 30 tys. złotych na szkodę Z. P., czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu i działając w grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk w związku z art. 65 § 1 kk

XLVI. w dniu 22.11.2006 w P. na ulicy (...) działając wspólnie i w porozumieniu po uprzednim pokonaniu w nieustalony sposób zabezpieczeń dokonali włamania a następnie zaboru w celu przywłaszczenia pojazdu marki S. (...) nr rejestracyjny (...) wartości 32 tys. złotych na szkodę M. K. (2), czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu i działając w grupie mającej na celu popełnianie przestępstw Tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk w związku z art. 65 § 1 kk

XLVII. w dniu 10.09.2007 w P. na ulicy (...) działając wspólnie i w porozumieniu po uprzednim pokonaniu w nieustalony sposób zabezpieczeń dokonali włamania a następnie zaboru w celu przywłaszczenia pojazdu marki V. (...) nr rejestracyjny (...) wartości 21 tys. złotych na szkodę F. F., czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu i działając w grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk w związku z art. 65 § 1 kk

XLVIII. w dniu 14.01.2008r. w P. na ulicy (...) działając wspólnie i w porozumieniu po uprzednim pokonaniu w nieustalony sposób zabezpieczeń dokonali włamania a następnie zaboru w celu przywłaszczenia pojazdu marki S. (...) nr rejestracyjny (...) wartości 26 tys. złotych na szkodę K. C., czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu i działając w grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk w związku z art. 65 § 1 kk

XLIX. w dniu 16.01.2008r. w P. na ulicy (...) działając wspólnie i w porozumieniu po uprzednim pokonaniu w nieustalony sposób zabezpieczeń dokonali włamania a następnie zaboru w celu przywłaszczenia pojazdu marki S. (...) nr rejestracyjny (...) wartości 18 tys. złotych na szkodę K. i E. S., czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu i działając w grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk w związku z art. 65 § 1 kk

a nadto K. Z. (1) o to, że :

L. w dniu 21/22.01.2008r. w P. z ulicy (...) po uprzednim pokonaniu w nieustalony sposób zabezpieczeń dokonał włamania a następnie zaboru w celu przywłaszczenia pojazdu marki V. (...) nr rejestracyjny (...) wartości 39 tys. złotych na szkodę P. C., czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu i działając w grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk w związku z art. 65 § 1 kk

a nadto K. Z. (1) oraz T. S. (1) o to, że :

LI. w dniu 27.01.2008r. w P. na ulicy (...) działając wspólnie i w porozumieniu po uprzednim pokonaniu w nieustalony sposób zabezpieczeń dokonali włamania a następnie zaboru w celu przywłaszczenia pojazdu marki S. (...) nr rejestracyjny (...) wartości 20 tys. złotych na szkodę (...) Sp. z o.o, przy czym uczynił sobie z tego stałe źródło dochodu i działając w grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk w związku z art. 65 § 1 kk;

LII. w dniu 26.02.2008r. w P. na ulicy (...) działając wspólnie i w porozumieniu po uprzednim pokonaniu w nieustalony sposób zabezpieczeń dokonali włamania a następnie zaboru w celu przywłaszczenia pojazdu marki V. (...) nr rejestracyjny (...) wartości 30 tys. złotych na szkodę T. N., czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu i działając w grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk w związku z art. 65 § 1 kk

a nadto K. Z. (1) o to, że :

LIII. w dniu 07.03.2008r. w P. z ulicy (...) po uprzednim pokonaniu w nieustalony sposób zabezpieczeń dokonał włamania a następnie zaboru w celu przywłaszczenia pojazdu marki A. (...) nr rejestracyjny (...) wartości 18 tys. złotych na szkodę A. i B. T., czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu i działając w grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk w związku z art. 65 § 1 kk;

LIV. w dniu 6.03.2008r.. w P. z ulicy (...) po uprzednim pokonaniu w nieustalony sposób zabezpieczeń dokonał włamania a następnie zaboru w celu przywłaszczenia pojazdu marki V. (...) nr rejestracyjny (...) wartości 28 tys. złotych na szkodę M. S. (1), czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu i działając w grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk w związku z art. 65 § 1 kk;

a nadto K. Z. (1) oraz T. S. (1) o to, że :

LIV. w dniu 25.03.2008r. w P. z ulicy (...) działając wspólnie i w porozumieniu po uprzednim pokonaniu w niestabilny sposób zabezpieczeń dokonali włamania a następnie zaboru w celu przywłaszczenia pojazdu marki V. (...) nr rejestracyjny (...) wartości 30 tys. złotych na szkodę A. H., czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu i działając w grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk w związku z art. 65 § 1 kk

LVI. w dniu 26.03.2008r. w P. z ulicy (...) działając wspólnie i w porozumieniu po uprzednim pokonaniu w niestabilny sposób zabezpieczeń dokonali włamania a następnie zaboru w celu przywłaszczenia pojazdu marki V. (...) nr rejestracyjny (...) wartości 25 tys. złotych na szkodę A. S. (2), czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu i działając w grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk w związku z art. 65 § 1 kk

LVII. w dniu 05.04.2008r. w P. z ulicy (...) działając wspólnie i w porozumieniu po uprzednim pokonaniu w niestabilny sposób zabezpieczeń dokonali włamania a następnie zaboru w celu przywłaszczenia pojazdu marki S. (...) nr rejestracyjny (...) wartości 20 tys. złotych na szkodę A. B., czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu i działając w grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk w związku z art. 65 § 1 kk

LVIII. w dniu 14.04.2008r. w P. z ulicy (...) działając wspólnie i w porozumieniu po uprzednim pokonaniu w niestabilny sposób zabezpieczeń dokonali włamania a następnie zaboru w celu przywłaszczenia pojazdu marki V. (...) nr rejestracyjny (...) wartości 36 tys. złotych na szkodę E. G., , czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu i działając w grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk w związku z art. 65 § 1 kk

LIX. w dniu 16.04.2008r. w P. z ulicy (...) działając wspólnie i w porozumieniu po uprzednim pokonaniu w niestabilny sposób zabezpieczeń dokonali włamania a następnie zaboru w celu przywłaszczenia pojazdu marki V. (...) nr rejestracyjny (...) wartości 45 tys. złotych na szkodę K. K. (1), czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu i działając w grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk w związku z art. 65 § 1 kk

LX. w dniu 16.04.2008r. w P. z ulicy (...) działając wspólnie i w porozumieniu po uprzednim pokonaniu w niestabilny sposób zabezpieczeń dokonali włamania a następnie zaboru w celu przywłaszczenia pojazdu marki S. (...) nr rejestracyjny (...) wartości 18 tys. złotych na szkodę P. S. (2), czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu i działając w grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk w związku z art. 65 § 1 kk

LXI. w dniu 09.05.2008r. w P. z ulicy (...) działając wspólnie i w porozumieniu po uprzednim pokonaniu w niestabilny sposób zabezpieczeń dokonali włamania a następnie zaboru w celu przywłaszczenia pojazdu marki S. (...) nr rejestracyjny (...) wartości 25 tys. złotych na szkodę P. S. (3) i I. S., czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu i działając w grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk w związku z art. 65 § 1 kk

LXII. w dniu 15.05.2008r. w P. z ulicy (...) działając wspólnie i w porozumieniu po uprzednim pokonaniu w niestabilny sposób zabezpieczeń dokonali włamania a następnie zaboru w celu przywłaszczenia pojazdu marki S. (...) nr rejestracyjny (...) wartości 50 tys. złotych na szkodę (...) S.A. W. , czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu i działając w grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk w związku z art. 65 § 1 kk

LXIII. w dniu 26.05.2008r. w P. z ulicy (...) działając wspólnie i w porozumieniu po uprzednim pokonaniu w niestabilny sposób zabezpieczeń dokonali włamania, a następnie zaboru w celu przywłaszczenia pojazdu marki S. (...) nr rejestracyjny (...) wartości 33 tys. złotych na szkodę D. K., czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu i działając w grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk w związku z art. 65 § 1 kk

LXIV. w dniu 08.06.2008r. w P. z ulicy (...) działając wspólnie i w porozumieniu po uprzednim pokonaniu w niestabilny sposób zabezpieczeń dokonali włamania a następnie zaboru w celu przywłaszczenia pojazdu marki V. (...) nr rejestracyjny (...) wartości 40 tys. złotych na szkodę R. B., czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu i działając w grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk w związku z art. 65 § 1 kk

LXV. w dniu 14.07.2008r. w P. z ulicy (...) działając z góry wspólnie i w porozumieniu po uprzednim pokonaniu w nieustalony sposób zabezpieczeń dokonali włamania a następnie zaboru w celu przywłaszczenia pojazdu marki S. (...) nr rejestracyjny (...) wartości 28 tys. złotych na szkodę A. S. (3), czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu i działając w grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk w związku z art. 65 § 1 kk

LXVI. w dniu 04.09.2008r. w P. z ulicy (...) działając wspólnie i w porozumieniu po uprzednim pokonaniu w nieustalony sposób zabezpieczeń dokonali włamania a następnie zaboru w celu przywłaszczenia pojazdu marki S. (...) nr rejestracyjny (...) wartości 22 400 tys. złotych na szkodę M. S. (2), czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu i działając w grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk w związku z art. 65 § 1 kk

LXVII. w dniu 15.06.2009 r. w P. na parkingu na osiedlu (...) działając wspólnie i w porozumieniu usiłowali po uprzednim pokonaniu w nieustalony sposób zabezpieczeń dokonać zaboru w celu przywłaszczenia pojazdu marki V. (...) nr rej. (...), czynu swojego jednak nie osiągnęli powodując straty w wysokości 1000 złotych na szkodę na szkodę H. S. (1), działając w grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, tj. o przestępstwo 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w związku z art. 65 § 1 kk

przy czym T. S. (1) czynów opisanych wyżej dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne;

a nadto K. Z. (1) o to, że :

LXVIII. w dniu 26.05.2009 r. w S. z ulicy (...) po uprzednim pokonaniu w nieustalony sposób zabezpieczeń dokonał włamania a następnie zaboru w celu przywłaszczenia pojazdu marki V. (...) nr rejestracyjny (...) wartości 30 tys. złotych na szkodę G. W., czyniąc sobie tym samym z tego stałe źródło dochodu i działając w grupie mającej na celu popełnianie przestępstw Tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk w związku z art. 65 § 1 kk

LXIX. w dniu 18.06.2009 r. w godzinach od 10.17 do 10.27 w P. z ulicy (...) z terenu parkingu niestrzeżonego przy markecie (...), po uprzednim pokonaniu w nieustalony sposób zabezpieczeń dokonał włamania a następnie zaboru w celu przywłaszczenia pojazdu marki A. (...) nr rejestracyjny (...) wartości 43,4tys. złotych na szkodę M. T. oraz (...) Bank S.A. czyniąc sobie tym samym z tego stałe źródło dochodu i działając w grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, j. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk w związku z art. 65 § 1 kk

LXX. w dniu 26.06.2009 roku w P. działając wspólnie i w porozumieniu z A. I. po uprzednim pokonaniu w nieustalony sposób zabezpieczeń dokonał włamania a następnie zaboru w celu przywłaszczenia pojazd marki S. (...) nr rejestracyjny (...) wartości 35 tys. złotych na szkodę (...) SA czyniąc sobie tym samym z tego stałe źródło dochodu i działając w grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk w związku z art. 65 § 1 kk

LXXI. w dniu 30.06.2009 r. w P. z ulicy (...) działając wspólnie i w porozumieniu z A. I. po uprzednim pokonaniu w nieustalony sposób zabezpieczeń dokonał włamania a następnie zaboru w celu przywłaszczenia pojazdu marki S. (...) nr rejestracyjny (...) wartości 30 tys. złotych na szkodę M. P., czyniąc sobie tym samym z tego stałe źródło dochodu i działając w grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk w związku z art. 65 § 1 kk

LXXII. w dniu 01.07.2009 r. w P. z ulicy (...) po uprzednim pokonaniu w nieustalony sposób zabezpieczeń dokonał włamania a następnie zaboru w celu przywłaszczenia pojazdu marki S. (...) nr rejestracyjny (...) wartości 40 tys. złotych na szkodę V. (...), czyniąc sobie tym samym z tego stałe źródło dochodu i działając w grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk w związku z art. 65 § 1 kk

LXXIII. w dniu 06.10.2009 r. w S. z parkingu przy markecie (...) po uprzednim pokonaniu w nieustalony sposób zabezpieczeń dokonał włamania a następnie zaboru w celu przywłaszczenia pojazdu marki V. (...) nr rejestracyjny (...) wartości 70 tys. złotych na szkodę Z. J. czyniąc sobie tym samym z tego stałe źródło dochodu i działając w grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk w związku z art. 65 § 1 kk

LXXIV. w dniu 22.10.2009 r. w godzinach od 19.00 do 19.15 w P. z ulicy (...) z terenu parkingu niestrzeżonego przy markecie P. i P., po uprzednim pokonaniu w nieustalony sposób zabezpieczeń dokonał włamania a następnie zaboru w celu przywłaszczenia pojazdu marki S. (...) o nr rejestracyjny (...) wartości 51,5 tys. złotych na szkodę P. W. czyniąc sobie tym samym z tego stałe źródło dochodu i działając w grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk w związku z art. 65 § 1 kk

LXXV. w dniu 31.10.2009 r. w godzinach od 7.45 do 8.15 w P. z ulicy (...) po uprzednim pokonaniu w nieustalony sposób zabezpieczeń dokonał włamania a następnie zaboru w celu przywłaszczenia pojazdu marki V. (...) nr rejestracyjny (...) wartości 35 tys. złotych na szkodę A. S. (4) i H. S. (2) czyniąc sobie tym samym z tego stałe źródło dochodu i działając w grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk w związku z art. 65 § 1 kk

LXXVI. w dniu 25 kwietnia 2006 roku w S. wyłudził poświadczenie nieprawdy przez podstępne wprowadzenie w błąd urzędnika Starostwa Powiatowego w S. - osoby upoważnionej do wystawienia dokumentu, w ten sposób iż na wniosku nr (...) z dnia 25.04.2006 roku o wystawienie dokumentu – K. podał dane osoby o personaliach G. Ś. zam. (...)-(...) K. ul. (...), jednocześnie dokonując podrobienia podpisu G. Ś. na w/w dokumencie oraz karcie ewidencyjnej, tj. o przestępstwo z art. 272 kk i art. 270 § 1 kk w związku z art. 11 § 2 kk

LXXVII. w dniu 25 kwietnia 2006 roku w K. wyłudził poświadczenie nieprawdy przez podstępne wprowadzenie w błąd urzędnika Polskiego Związku Wędkarskiego K. Gminne K. - osoby upoważnionej do wystawienia dokumentu, w ten sposób iż w celu uzyskania legitymacji członkowskiej nr (...) podał dane osoby o personaliach G. Ś. ur. (...) zam. K. os. (...) jednocześnie dokonując podrobienia podpisu G. Ś. na w/w dokumencie, tj. o przestępstwo z art. 272 kk i art. 270 § 1 kk w związku z art. 11 § 2 kk

LXXVIII. W miesiącu marcu 2009 roku w P. wyłudził poświadczenie nieprawdy przez podstępne wprowadzenie w błąd pracownika Gospodarstwa (...) - osoby upoważnionej do wystawienia dokumentu, w ten sposób iż w celu uzyskania Zezwolenia na wędkowanie podał dane osoby o personaliach G. Ś. ur. (...) zam. K. os. (...) jednocześnie dokonując podrobienia podpisu G. Ś. na w/w dokumencie Tj. o przestępstwo z art. 272 kk i art. 270 § 1 kk w związku z art. 11 § 2 kk

LXXIX. w dniu 4 listopada 2009 roku w wynajmowanych pomieszczeniach domu w P. przy ulicy (...) przywłaszczył sobie dowód osobisty nr (...) na nazwisko A. S. (4) oraz ukrywał dokument którym nie miał prawa wyłącznie rozporządzać - prawo jazdy numer blankietu (...) na nazwisko A. S. (4), utracone w wyniku kradzieży dnia 31.10.2009 roku w P. przy ulicy (...), tj. o przestępstwo z art. 275 § 1 kk i art. 276 kk w związku z art. 11 § 2 kk

LXXX. W dniu 29.02.1996 roku , w P. na terenie posesji nr (...) przy ul. (...). (...) działając wspólnie i w porozumieniu z nieustalonymi osobami dokonał włamania do samochodu marki M. (...) o nr rej. (...) poprzez wybicie n/n narzędziem szyby bocznej tylnej, a następnie z wnętrza dokonał zaboru w celu przywłaszczenia radio (...) marki S. wartości 1500 złotych, futro damskie z norek wartości 6000 złotych, teczkę skórzaną z zawartością dokumentów i pieczętek firmowych wartości 1000 złotych - tj. mienie o łącznej wartości 10.000 złotych na szkodę Z. Ż., tj. o czyn z art. 279 § 1 kk

LXXXI. w dniu 9 października 2009 roku w P. na ulicy (...) poprzez pokonanie w nieustalony sposób zabezpieczeń dokonał włamania do samochodu marki A. (...) nr rej. (...), po czym z jego wnętrza zabrał w celu przywłaszczenia dwa telefony komórkowe marki N. (...) wartości 1959 złotych i N. (...) wartości 2309 złotych, powodując straty w łącznej kwocie 4268 złotych na szkodę B. S., tj. o czyn z art. 279 § 1 kk.

Wyrokiem z 30 grudnia 2015 r., sygn. III K 33/14, po ponownym rozpoznaniu sprawy, Sąd Okręgowy w Poznaniu:

1) oskarżonego M. K. (1) uznał za winnego tego, że w okresie od października 2006 r. do lipca 2009 r. w P. i w innych miejscowościach województwa (...) kierował zorganizowaną grupą przestępczą mającą na celu popełnianie przestępstw związanych z kradzieżą i paserstwem samochodów - tj. przestępstwa z art. 258 § 3 kk w zw. z art. 4 §

1 kk i za przestępstwo to na podstawie art. 258 § 3 kk w zw. z art. 4 § 1 kk wymierzył mu karę 2 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności;

2) w zakresie czynów opisanych wyżej w pkt. II, XVI, XXVI i XXXV oskarżonego M. K. (1) uznał za winnego tego, że:

a. we wrześniu 2006 r. w P., pomógł osobie ubezpieczonej w ramach umowy autocasco w wyłudzeniu odszkodowania od towarzystwa ubezpieczeń za rzekomą kradzież samochodu marki B. (...) o nr rej. (...) w ten sposób, że wziął udział w upozorowaniu tej kradzieży - tj. przestępstwa z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk

b. w lutym 2008r. r. w P., pomógł osobie ubezpieczonej w ramach umowy autocasco w wyłudzeniu odszkodowania od towarzystwa ubezpieczeń za rzekomą kradzież samochodu marki F. (...) o nr rej. (...) w ten sposób, że wziął udział w upozorowaniu tej kradzieży - tj. przestępstwa z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk

c. w kwietniu 2008r. r. w B., pomógł osobie ubezpieczonej w ramach umowy autocasco w wyłudzeniu odszkodowania od towarzystwa ubezpieczeń za rzekomą kradzież samochodu marki C. (...) o nr rej. (...) w ten sposób, że wziął udział w upozorowaniu tej kradzieży - tj. przestępstwa z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk

d. w październiku 2008r. r. w B., pomógł osobie ubezpieczonej w ramach umowy autocasco w wyłudzeniu odszkodowania od towarzystwa ubezpieczeń za rzekomą kradzież samochodu marki M. (...) o nr rej. (...) w ten sposób, że wziął udział w upozorowaniu tej kradzieży - tj. przestępstwa z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk

i za te przestępstwa, przyjmując, że stanowiły one ciąg przestępstw, na podstawie art. 19 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk wymierzył mu jedną karę 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności;

3) oskarżonego M. K. (1) uznał za winnego popełnienia czynów opisanych wyżej w pkt. od III do XV, od XVII do XXV, od XXVII do XXXIV i od XXXVI do XLIII, z tą zmianą, iż wyeliminował z ich opisu fragment: „kierując wykonaniem czynów zabronionych przez inne osoby” - tj. ciągu przestępstw z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk i za te przestępstwa na podstawie art. 291 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk i art. 33 § 2 kk w zw. z art. 4 § 1 kk wymierzył mu jedną karę 3 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 380 stawek dziennych po 20 zł każda;

4) na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk wymierzone oskarżonemu M. K. (1) kary pozbawienia wolności połączył i wymierzył mu karę łączną 5 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności;

5) na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej wobec oskarżonego M. K. (1) kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył okres jego zatrzymania i tymczasowego aresztowania od 12 listopada 2009 r. do 9 czerwca 2011 r.;

6) oskarżonego K. Z. (1) uznał za winnego tego, że w okresie od października 2006 r. do lipca 2009 r. w P. i w innych miejscowościach województwa (...) brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw związanych z kradzieżą i paserstwem samochodów - tj. przestępstwa z art. 258 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk i za przestępstwo to na podstawie art. 258 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk wymierzył mu karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

7) oskarżonego K. Z. (1) uznał za winnego popełnienia czynów opisanych wyżej w pkt. od XLV do LXXV przyjął przy tym, że czynów opisanych w pkt. od XLV do XLIX, od LI do LII i od LV do LXVII dopuścił się on wspólnie i w porozumieniu z T. S. (1) - tj. ciągu przestępstw z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk oraz z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk i za przestępstwa te na podstawie art. 279 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk wymierzył mu jedną karę 5 lat pozbawienia wolności;

8) oskarżonego K. Z. (1) uznał za winnego popełnienia czynów opisanych wyżej w pkt. od LXXVI do LXXVIII - tj. ciągu przestępstw z art. 272 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 4 § 1 kk i za te przestępstwa na podstawie art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk w zw. z art. 91 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk wymierzył mu jedną karę 8 miesięcy pozbawienia wolności

9) oskarżonego K. Z. (1) uznał za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej w pkt. LXXIX - tj. przestępstwa z art. 275 § 1 kk i art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 4 § 1 kk i za to przestępstwo na podstawie art. 275 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk w zw. z art. 4 § 1 kk wymierzył mu karę 4 miesięcy pozbawienia wolności;

10) oskarżonego K. Z. (1) uznał za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej w pkt. LXXX - tj. przestępstwa z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk i za to przestępstwo na podstawie art. 279 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk wymierzył mu karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności

11) oskarżonego K. Z. (1) uznał za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej w pkt. LXXXI - tj. przestępstwa z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk i za to przestępstwo na podstawie art. 279 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk wymierzył mu karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności

12) na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk wymierzone oskarżonemu K. Z. (1) kary pozbawienia wolności połączył i wymierzył mu karę łączną 6 lat pozbawienia wolności

13) na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej wobec oskarżonego K. Z. (1) kary łącznej pozbawienia wolności zalicza okres jego zatrzymania i tymczasowego aresztowania od 4 listopada 2009 r. do 23 listopada 2009 r.;

14) oskarżonego T. S. (1) uznał za winnego tego, że od października 2006 r. do czerwca 2009 r. w P. i w innych miejscowościach województwa (...) brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw związanych z kradzieżą i paserstwem samochodów - tj. przestępstwa z art. 258 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk i za to przestępstwo na podstawie art. 258 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk wymierzył mu karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

15) oskarżonego T. S. (1) uznał za winnego popełnienia czynów opisanych wyżej w pkt. od XLV do XLIX, od LI do LII i od LV do LXVII przyjmując, że dopuścił się ich w ciągu pięciu lat po odbyciu kary ponad sześciu miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne oraz wspólnie i w porozumieniu z K. Z. (1) - tj. ciągu przestępstw z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk oraz z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk i za przestępstwa te na podstawie art. 279 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk i art. 33 § 2 kk w zw. z art. 4 § 1 kk wymierzył mu jedną karę 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 200 stawek dziennych po 20 zł każda;

16) na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk wymierzone oskarżonemu T. S. kary pozbawienia wolności połączył i wymierzył mu karę łączną 5 lat pozbawienia wolności

17) na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej wobec oskarżonego T. S. (1) kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył okres jego zatrzymania tymczasowego aresztowania od 15 czerwca 2010 r. do 8 czerwca 2011 r.;

18) na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonych od obowiązku zwrotu Skarbowi Państwa kosztów sądowych i na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych zwolnił ich od opłaty.

Apelację od powyższego wyroku wywiedli obrońcy oskarżonych.

Obrońca oskarżonego M. K. (1) zaskarżył wyrok w całości, Sądowi I instancji zarzucił:

I. obrazę przepisów prawa materialnego, tj.

1) art. 258 § 3 k.k. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i przyjęcie, że oskarżony działał i kierował zorganizowaną grupą przestępczą w okresie od października 2006 r. do lipca 2009 r. podczas, gdy z zebranego materiału dowodowego w sposób oczywisty wynika, że taka grupa nie istniała,

2) art. 12 k.k. poprzez jego niezastosowanie, a zastosowanie instytucji ciągu przestępstw podczas, gdy rodzaj dóbr w które godziły zarzucane przestępstwa krótki odstęp czasu między nimi nakazywał potraktowanie czynów jako czyn ciągły,

II. obrazę przepisów postępowania karnego:

1) art. 7 k.p.k. w zw. z art. 424 § 2 k.p.k. poprzez całkowicie dowolną, a nie swobodną ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego poprzez:

a) uznanie za całkowicie wiarygodne zeznania świadka P. S. (1) podczas, gdy wielokrotnie są one wzajemnie sprzeczne, nielogiczne i tendencyjne, w szczególności ustalenie, że oskarżony dopuścił się paserstwa lub kradzieży wielu samochodów pomimo, że samochody te nie zostały nigdy odnalezione, a brak jest pośrednich dowodów na to, że zostały przyjęte a następnie sprzedane przez M. K. (1),

b) uznanie za niewiarygodne wyjaśnień oskarżonych w zakresie jakim zaprzeczają oni sprawstwu popełnionych czynów, włącznie dlatego, że są one sprzeczne z zeznaniami P. S. (1),

c) uznanie za niewiarygodne wszelkich innych źródeł dowodowych w zakresie jakim pozostawały w sprzeczności z zeznaniami P. S. (1), w szczególności zeznań świadków S., S., B., z których wbrew twierdzeniom sądu zawartym w uzasadnieniu wynika, że dominującą rolę w popełnianiu przestępstw pełnił nie M. K. (1) lecz P. S. (1),

d) pominięcie w uzasadnieniu i brak przedstawienia procesu myślowego tłumaczącego tak nagłą ewolucję wyjaśnień, P. S. (1), ich genezy w sytuacji, gdy wiele z jego wyjaśnień zostało uprzednio w sposób nie budzący wątpliwości podważonych i zdyskredytowanych, doprowadzając do uniewinnienia oskarżonych od niektórych czynów,

e) uznanie za obciążające oskarżonego, zeznań świadka S. i S., które zdaniem sądu wskazują na „przewodniczą” rolę M. K. (1), podczas gdy świadkowie ci w swych zeznaniach potwierdzili, że to P. S. (1) podejmował decyzje, wydawał im polecenia, wypłacał pieniądze, ustalał ceny części na giełdzie itp.

f) błędne i tendencyjne uznanie, że brak znajomości nazwisk oskarżonych S. i Z. w protokole z dnia 15 lipca 2009 r., nie ma żadnego znaczenia w kontekście podania tych nazwisk przez świadka w protokole z dnia 12 lipca 2009 r. co w oczywisty sposób sugeruje, że zeznania świadka nie były składane w sposób swobodny, tym bardziej, że sam P. S. (1), nie potrafił tego w żaden sposób wytłumaczyć,

2) art. 410 k.p.k. poprzez przyjęcie jako podstawę rozstrzygnięcia wyłącznie wybiórczych części materiału dowodowego z jednoczesnym pominięciem dowodów podważających sprawstwo oskarżonego w szczególności:

a) pominięcie faktu, że P. S. (1) posiadał konto na portalu (...), gdzie mógł w sposób swobodny handlować częściami od samochodów marki S., ponadto pominięcie faktu, że sam S. zeznał, że sprzedawał takie części na stoisku M. K. (1), co z kolei uniemożliwiało stwierdzenie, że pojazdy wskazane w akcie oskarżenia zostały sprzedane na rzecz M. K. (1),

b) pominięcie kwestii sposobu składania zeznań przez P. S. (1), które zostały sporządzone przez funkcjonariuszy policji w Areszcie, zamiast w siedzibie prokuratury lub policji, co może sugerować, że na świadka stosowano naciski do złożenia zeznań obciążających oskarżonych w niniejszej sprawie,

c) pominięcie dowodu w postaci analizy połączeń pomiędzy oskarżonymi K., S. i Z., które z racji swej znikomej ilości (4 połączenia z Z., o połączeń z S.) uniemożliwiały popełnianie przestępstw,

d) pominięcie faktu, że większość magazynów tzw. „dziupli” było wynajętych przez P. S. (1), to regulował opłaty za czynsz, wypłacał wynagrodzenie pracownikom i złodziejom, kradł samochody oraz samodzielnie sprzedawał części na własny rachunek co sugeruje jego wiodącą rolę w popełnianych przestępstwach,

3) art. 5 § 2 k.p.k. i rozstrzygnięcie wątpliwości na niekorzyść oskarżonego poprzez:

a) uznanie, że oskarżeni kontaktowali się ze sobą poprzez inne numery niż te, które objęte były analizą kryminalistyczną, podczas gdy nie istnieją jakiegokolwiek dowody na to, by oskarżeni kontaktowali się ze sobą z pośrednictwem innych numerów telefonów, tym bardziej, że gdyby rzeczywiście założenie sądu było słuszne, a oskarżeni używaliby innych numerów do kontaktów przestępczych, to pomiędzy oskarżonym Z. i świadkiem I., a K. nie byłoby żadnych połączeń, a połączenia takie były wykonywane,

b) uznanie, że oskarżony w ramach zarzucanych mu czynów przyjął, a następnie sprzedał za pośrednictwem giełdy i portalu (...) części do samochodów marki S. podczas, gdy na rozprawie świadek P. S. (1), nie był w stanie jednoznacznie stwierdzić czy pojazdy wskazane w akcie oskarżenia (który został mu okazany) zostały skradzione na polecenie K. oraz w sytuacji, gdy ten sam dokonywał sprzedaży takich części na stoisku oskarżonego oraz za pośrednictwem portalu (...) pod Nickiem (...).

III. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia polegającą na ustaleniu, że rzekoma grupa przestępcza miała rozpocząć swoje działanie w październiku 2006 r. podczas, gdy P. S. (1) zeznał, że poznał M. K. (1) w 2007 r., a ponadto oskarżony założył działalność gospodarczą (sprzedaż części na giełdzie) również w 2007 r., co z kolei uniemożliwia istnienie powiązań przestępczych między oskarżonymi przed tą datą.

IV. rażąca niewspółmierności orzeczonej wobec oskarżonego kary, podczas, gdy jest on osobą niekaraną, prowadzi ustabilizowany tryb życia i wbrew twierdzeniom sądu nie jest osobą zdemoralizowaną.

Podnosząc ww. zarzuty skarżący wniósł o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego M. K. (1) od zarzucanych mu czynów, ewentualnie uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Obrońca K. Z. (1) zaskarżył wyrok w części, w zakresie rozstrzygnięcia z pkt 6 – 13, Sądowi I instancji zarzucił:

I. obrazę przepisów prawa procesowego, mającego wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie:

1) art. 442 § 3 k.p.k. poprzez pominięcie w zaskarżonym wyroku wskazań Sądu Apelacyjnego w Poznaniu Wydział II Karny zawartych w uzasadnieniu wyroku z dnia 27 stycznia 2014 roku wydanym za sygn. akt II AKa 253/13, co do dalszego postępowania w sprawie, które są wiążące dla Sądu Okręgowego w Poznaniu , a zwłaszcza zapatrywań dotyczących:

a) obowiązku wyjaśnienia sprzeczności, a co najmniej mówiąc niespójności w wyjaśnieniach i zeznaniach P. S. (1) co do rzekomego udziału poszczególnych osób w zorganizowanej grupie przestępczej w zakresie w jakim P. S. (1) wskazywał, iż sam rzekomo zlecał oskarżonemu K. Z. (1) i oskarżonemu T. S. kradzieże pojazdów marki S., a z których to samochodów części samodzielnie sprzedawał na stoisku na giełdzie samochodowej w P.;

b) obowiązku wyjaśnienia sprzeczności, a co najmniej mówiąc niespójności w wyjaśnieniach i zeznaniach P. S. (1) co do stwierdzenia rzekomego faktu uzyskiwania przez oskarżonego K. Z. (1) czy też oskarżonego T. S. (1) korzyści majątkowych za dostarczenie skradzionego pojazdu;

c) obowiązku wyjaśnienia sprzeczności, a co najmniej mówiąc niespójności w wyjaśnieniach i zeznaniach P. S. (1) co do dat i miejsca poznania oskarżonego K. Z. (1), a które to okoliczności mają istotne znaczenie dla określenia ram czasowych funkcjonowania rzekomej grupy przestępczej;

d) odniesienia się przez Sąd Okręgowy do opisów czynów zarzucanych oskarżonemu K. Z. (1) w pkt. LXXIII-LXXV zakwalifikowanych jako czyny popełnione w grupie mającej na celu popełnianie przestępstw i braku wyjaśnienia sprzeczności z ustalonym przez Sąd czasookresem funkcjonowania rzekomej grupy przestępczej;

2) art. 2 § 1 pkt 1 k.p.k., w związku z art. 2 § 2 k.p.k., w związku z art. 366 § 1 k.p.k. poprzez nie wyjaśnienie wszystkich okoliczności sprawy, a w szczególności: a) poprzez brak weryfikacji czy faktycznie oskarżony K. Z. (1) w okresach wskazanych w akcie oskarżenia znajdował się w miejscach kradzieży pojazdów i czy faktycznie to oskarżony K. Z. (1) dokonał ich kradzieży, w sytuacji gdy żaden z dowodów przeprowadzonych w toku postępowania sądowego nie daje

podstaw do formułowania jednoznacznych i niewątpliwych wniosków w tym zakresie i przypisywania oskarżonemu sprawstwa za czyny z art. 258 § 1 i 279 § 1 kodeksu karnego, zwłaszcza gdy zeznania świadka P. S. (1) obarczone są dużą dozą domysłów i przypuszczeń, jak również niewytłumaczalną ilością odmiennych wersji w kluczowych okolicznościach sprawy; b) brak ustaleń w zakresie ram czasowych funkcjonowania poszczególnych „dziupli55 samochodowych i tym samym brak weryfikacji przez Sąd I instancji wiarygodności zeznań świadka P. S. (1). . art. 4 k.p.k. w związku z art. 7 k.p.k. i w związku z art. 424 k.p.k. poprzez jednostronną i nacechowaną brakiem obiektywizmu ocenę materiału dowodowego wyrażającą się w ogólnikowym i powierzchownym stwierdzeniu, iż główny dowód oskarżenia w postaci zeznań P. S. (1) i jego wyjaśnień złożonych jeszcze w postępowaniu przygotowawczym w charakterze podejrzanego zasługuje na przymiot wiarygodności, albowiem zeznania tegoż świadka są spójne, logiczne i znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym w sytuacji, gdy:

a) gdy żaden z dowodów przeprowadzonych w toku postępowania sądowego nie potwierdza faktu podporządkowania oskarżonego Z. poleceniom domniemanego szefa grupy – oskarżonego M. K. (1), zależności pomiędzy oskarżonym Z. a innymi członkami grupy, ja również nie potwierdza aby oskarżony miał świadomość przynależności, a więc nie daje podstaw do formułowania jednoznacznych i niewątpliwych wniosków w tym zakresie i przypisywania oskarżonemu sprawstwa za czyn z art. 258 § 1 kodeksu karnego;

b) świadek ten nigdy nie był świadkiem kradzieży samochodów dokonywanych rzekomo przez oskarżonego K. Z. (1) i oskarżonego T. S. (1), stąd też jego wiedza jest tylko i wyłącznie jego domysłami a nie wiedzą potwierdzoną w innym materiale dowodowym, jak również gdy świadek w toku przesłuchania przed Sądem w dniu 13 czerwca 2012 roku (vide karta 5805 akt) wyraźnie zaznaczył, iż do końca nie wie czy faktycznie to oskarżony K. Z. (1) i oskarżony T. S. (1) byli sprawcami kradzieży samochodów czy tylko przyjmowali od innych osób na tzw. „przeczekanie" samochody utracone w wyniku kradzieży;

c) świadek podaje różne wersje odnośnie daty poznania oskarżonego K. Z. (1), co w ogóle nie było przedmiotem zainteresowania Sądu I instancji, który całkowicie dowolnie w stanie faktycznym dokonuje tych ustaleń pomimo braku oparcia w zebranych materiale dowodowym, a ma to istotne znaczenie dla określenia zarówno ram czasowych funkcjonowania domniemanej grupy przestępczej jak również dla możliwości przypisania oskarżonemu K. Z. (1) sprawstwa czynów wskazanych w pkt. XLV i XLVI;

d) świadek P. S. (1) wyraźnie zaznacza w trakcie rozprawy w dniu 4 maja 2011 roku (vide karta 4796 akt), iż pierwszy samochód którego dokonał demontażu stał już w warsztacie przy ul. (...) w P. należącym do H. R., gdy wszedł tam razem z oskarżonymi M. R. oraz M. K. (1), co podważa ustalenia Sądu I instancji dotyczące rzekomego udziału w tym spotkaniu oskarżonego K. Z. (1);

e) zeznaniom świadka P. S. (1) w zakresie przypisywania oskarżonemu K. Z. (1) zarzutu kradzieży pojazdów przeczą zarówno inni świadkowie przesłuchani w postępowaniu sądowym, jak również przeczy temu treść analizy połączeń telefonicznych z dnia 15 czerwca 2010 roku sporządzonej przez Wydział Wywiadu Kryminalnego Komendy Wojewódzkiej Policji w P., stanowiącej załącznik do aktu oskarżenia, co podważa w całości możliwość uznania zeznań świadka P. S. (1) jako spójnych i wiarygodnych;

f) świadek wskazuje, iż często miały miejsce sytuacje, iż kontaktowali się z nim telefonicznie oskarżony Z. czy oskarżony T. S. (1) bądź też on kontaktował się z w/w wymienionymi celem dokonania ustaleń odnośnie miejsca odbioru skradzionego pojazdu, a tymczasem z przeprowadzonej przez Wydział Wywiadu Kryminalnego Komendy Wojewódzkiej Policji w P. analizy połączeń telefonicznych wynika, iż nie odnotowano żadnego połączenia telefonicznego pomiędzy oskarżonymi K. Z. (1), czy T. S. (1) a świadkiem P. S. (1), jak również nie odnotowano żadnego połączenia telefonicznego pomiędzy oskarżonym T. S. (1) a oskarżonym M. K. (1), a pomiędzy oskarżonym K. Z. (1) a oskarżonym M. K. (1) miały miejsce zaledwie 4 rozmowy telefoniczne, co poddaje w wątpliwość zarówno tezę o istnieniu domniemanej grupy przestępczej i tezę lansowaną przez świadka, iż o tym że oskarżony K. Z. wraz oskarżonym T. S. byli sprawcami kradzieży pojazdów i informowali uprzednio oskarżonego M. K. jakim dysponują skradzionym uprzednio pojazdem;

g) świadek P. S. (1) miał interes w obciążaniu innych osób, nie mając ku temu dostatecznej pewności i wiedzy czy faktycznie te osoby były sprawcami opisywanych przez niego przestępstw, albowiem liczył w ten sposób na szybsze opuszczenie aresztu śledczego i uzyskanie łagodniejszego wyroku w ramach instytucji tzw. małego świadka koronnego z art. 60 § 3 k.k., co znajduje potwierdzenie zarówno w treści zeznań samego P. S. (1) („ja złożyłem takie zeznania bo chciałem wyjść na wolność”, „ja nie widziałem jak S. i Z. kradną samochody”), jak i w samym postępowaniu tegoż świadka, który po uchyleniu środka zapobiegawczego i uzyskaniu wyroku z warunkowym zawieszeniem wykonania kary popełnia kolejne przestępstwo przeciwko mieniu, za które zostaje skazany na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

3) art. 4 k.p.k. w związku z art. 7 k.p.k. i w związku z art. 424 k.p.k. poprzez jednostronną i nacechowaną brakiem obiektywizmu ocenę materiału dowodowego wyrażającą się:

a) w ogólnikowym i powierzchownym stwierdzeniu, iż wyjaśnienia oskarżonego K. Z. (1) nie zasługują na przymiot wiarygodności i stanowią linię jego obrony, w sytuacji gdy z zebranego materiału dowodowego - przede wszystkim analizy połączeń telefonicznych, z zeznań świadków w szczególności w postaci P. P. (4), S. W., a także z nagrań monitoringu wynika w sposób nie budzący żadnych wątpliwości, iż oskarżony K. Z. (1) nie mógł być sprawcą kradzieży w dniach 15 maja 2008 roku, 26 maja 2008 roku, 30 czerwca 2009 roku, 1 lipca 2009 roku, 22 października 2009 roku;

b) w ogólnikowym i powierzchownym stwierdzeniu, iż zeznania świadków w osobach P. P. (4) i S. W. nie zasługują na przymiot wiarygodności, pomimo iż nie mieli oni żadnego interesu aby zeznawać na korzyść oskarżonego K. Z. (1), pomimo iż ich zeznania zostały poparte dokumentacją fotograficzną wskazującą na fakt, iż w okresie 22-26 maja 2008 roku i w okresie 29 czerwca 2009 r. - 4 lipca 2009 roku oskarżony K. Z. (1) przebywał na połowie ryb przez cały czas z w/w i nie miał fizycznej możliwości wyjazdu z miejsca połowu do P. celem dokonania kradzieży samochodów wskazanych w pkt. LXVI, LXXIY i LXXV wyroku;

c) w braku jakichkolwiek rozważań odnośnie stawianego oskarżonemu zarzutu kradzieży samochodu marki V. (...) w dniu 6 marca 2008 roku i oceny materiału dowodowego rzekomo wskazującego na sprawstwo oskarżonego K. Z. (1), w sytuacji gdy nawet świadek P. S. (1) nie wymienia w żadnym z przesłuchań tego pojazdu, jako skradzionego przez oskarżonego Z. i rozebranego przez świadka;

d) pominięciu przy ocenie zeznań świadków - pokrzywdzonych informacji przez nich podawanych odnośnie wyposażenia pojazdów w dodatkowe zabezpieczenia, jak również informacji dotyczących okoliczności kradzieży, a które to informacje podważają możliwość przypisania oskarżonemu K. Z. (1) sprawstwa czynów kradzieży z włamaniem;

e) w zupełnie niezrozumiałym uznaniu, iż zeznania świadka M. S. (4) oraz jego córki J. S. (2) nie dowodzą tego, iż sprawcą kradzieży pojazdu marki S. (...) o nr rej. (...) nie był oskarżony K. Z. (1) i sformułowaniu nie mających żadnego oparcia w materiale dowodowym przypuszczeń, iż w/w samochód został skradziony przez A. I. oraz K. Z. (1) a został na ul. (...) przyprawiony przez nieustaloną osobę;

f) przyjęcie za wiarygodne zeznań świadka J. P. i ustalenie w oparciu o nie, iż sprawcami usiłowania kradzieży samochodu marki V. (...) w dniu 15 czerwca 2009 roku są oskarżeni T. S. (1) i oskarżony K. Z. (1), w sytuacji gdy świadek ten w trakcie okazania nie był przekonany czy okazane mu wizerunki osób są wizerunkami osób, które faktycznie usiłowały dokonać kradzieży samochodu stanowiącego własność H. S. (1), jak również w sytuacji gdy świadek nie rozpoznał oskarżonych w trakcie swojego przesłuchania w toku rozprawy w dniu 19 sierpnia 2011 roku;

g) w braku wyciągnięcia logicznych wniosków z dowodu w postaci nagrań z kamer monitoringu - zwłaszcza umiejscowionych przy markecie P. i P. przy ul. (...) na których to nagraniach nie widnieją wizerunki ani oskarżonego K. Z. (1) ani oskarżonego T. S. (1) i w przyjęciu przez Sąd, iż pomimo niewidocznienia na nagraniach z monitoringu

w dniu 15 maja 2008 roku wizerunku w/w oskarżonych, to oskarżeni K. Z. (1) i T. S. (1) są sprawcami kradzieży samochodu marki S. (...) w dniu 15 maja 2008 roku wskazanej w pkt. LXII wyroku;

h) przyjęciu, iż z materiału dowodowego wynika, iż oskarżony samodzielnie dokonał kradzieży tych pojazdów, co do których pierwotnie miał postawiony zarzut wspólnie i w porozumieniu z oskarżonym T. S. (a więc zarzutów z pkt. LII, LVI i LVII wyroku) i braku jakichkolwiek argumentacji w tym zakresie, co uniemożliwia przeanalizowanie jakimi względami kierował się Sąd I instancji przyjmując winę oskarżonego K. Z. (1), w sytuacji gdy z materiał dowodowy nie daje ku temu żadnych podstaw;

i) w uznaniu analizy połączeń telefonicznych za niewystarczający dowód dla uniewinnienia oskarżonych i przyjęciu tezy nie mającej żadnego oparcia w materiale dowodowym, iż oskarżeni często zmieniali numery telefonów, w sytuacji gdy świadek P. S. (1) zaznaczył w toku swojego przesłuchania, iż dysponował wyłącznie jednym numerem telefonu, a wszystkie telefony które zostały zabezpieczone przy zatrzymaniu oskarżonego K. Z. (1) zostały uwzględnione w analizie połączeń telefonicznych, co przeczy stanowisku Sądu jakoby nie odczytano

II. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku mających wpływ na jego treść, a sprowadzający się do mylnego uznania, iż oskarżony mimo braku dowodów ku takiemu przyjęciu dopuścił się popełnienia zarzucanych mu czynów, w sytuacji gdy zebrany materiał dowodowy nie daje podstaw do uznania, aby to oskarżony K. Z. (1) był sprawcą kradzieży pojazdów wskazanych w akcie oskarżenia, a w szczególności;

1) przyjęciu bezpodstawnych wniosków odnośnie kradzieży samochodów wskazanych w pkt. L, LIII, LIV, LIX, LXIII, LXVIII, LXX, LXXI, LXXIII, LXXIV, LXXV przez oskarżonego K. Z. (1) pomimo braku dostatecznych podstaw w materiale dowodowym;

2) przyjęciu, iż świadek P. S. (1) poznał oskarżonego K. Z. (1) we wrześniu 2006 roku, w sytuacji gdy z zeznań tego świadka taka konstatacja nie wypływa;

3) przyjęciu, iż oskarżony K. Z. (1) dokonał kradzieży pojazdów wskazanych w pkt. XLV i XLVI, a następnie dostarczył je świadkowi P. S. (1) celem ich rozebrania, w sytuacji gdy w datach wskazanych w zarzutach świadek P. S. nie znał jeszcze oskarżonego K. Z. (1),

co przy prawidłowej ocenie zebranego dotychczas w sprawie materiału dowodowego winno prowadzić do uniewinnienia oskarżonego od stawianych mu zarzutów.

Podnosząc ww. zarzuty skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego K. Z. (1) od wszystkich stawianych mu zarzutów, ewentualnie daleko idącej ostrożności procesowej wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Obrońca oskarżonego T. S. (1) zaskarżył wyrok w zakresie rozstrzygnięcia o winie ww. oskarżonego, tj. w zakresie pkt 15 wyroku, Sądowi Okręgowemu zarzucił:

I. naruszenie przepisów postępowania mające wpływ na treści orzeczenia, tj. art. 442 § 3 kpk, polegające na nieuwzględnieniu wytycznych i zapatrywań prawnych Sądu Apelacyjnego w Poznaniu wskazanych w treści uzasadnienia wyroku z 29.01.2014, w sprawie II AKa 253/13 i tak :

1) Sąd Okręgowy nie zrealizował zapatrywań Sądu Apelacyjnego dotyczących zweryfikowania wiarygodności zeznań świadka S. w zakresie w jakim jedynie na wczesnym etapie postępowania przygotowawczego wskazał on, że oskarżeni Z. i S. mieli otrzymywać około 5.000 zł za każdy dostarczony samochód, przy czym na tamtym etapie ukrywał jeszcze rolę M. K. (1), co zdaniem Sądu Apelacyjnego, może wzbudzać wątpliwość co do jego wiarygodności. Sąd Okręgowy miał zatem wyjaśnić, czy oskarżeni otrzymywali ewentualne wynagrodzenie i w jakiej wysokości oraz określić w jakiej części zeznania świadka są dla Sądu przydatne, przy uwzględnieniu, że świadek nie był konsekwentny i zmieniał treści swoich zeznań. Sąd I instancji zalecenia tego jednak nie wykonał bowiem wątpliwości wynikające z treści zeznań

świadka nie zostały wyjaśnione na rozprawie a w efekcie Sąd Okręgowy poprzestał na takich samych ustaleniach faktycznych poczynionych w oparciu o taką samą podstawę jak poprzednio,

2) Sąd Okręgowy bezkrytycznie ocenił zeznania świadka S., przyjmując przy tym że sam fakt zgłoszenia kradzieży przez pokrzywdzonych, wyniki typowania utraconych pojazdów przez Policję a niekiedy odnalezione tablice rejestracyjne, (które mogły pochodzić od aut przywiezionych przez inne osoby), stanowią wystarczający dowód dla poparcia zeznań świadka. Taka praktyka Sądu I instancji wzbudziła wątpliwość Sądu Apelacyjnego, który nakazał ostrożną ocenę dowodu z pomówienia oraz zobligował Sąd orzekający po uchyleniu wyroku do wyczerpującego wyjaśnienia na jakich dowodach oparte zostaną konkretne rozstrzygnięcia co do każdego z zarzutów, czego Sąd Okręgowy nie wykonał i w dalszym ciągu zeznania świadka S. stanowią dowód samodzielny niepoparty innymi dowodami,

3) pomimo wyraźnych zaleceń Sądu Apelacyjnego, Sąd Okręgowy zbyt małą uwagę poświęcił ocenie relacji jakie łączyć miały poszczególnych oskarżonych i nie wskazał różnic na tle art. 258 par. 1 kk i 18 par 1 kk w kontekście zachowań oskarżonych i ich powiązań. Sąd meriti podniósł wprawdzie że oskarżony T. S. (1) miał świadomość udziału w grupie przestępczej, jednakże myśl ta nie została rozwinięta a nie sposób się domyślać, na jakiej podstawie Sąd dokonał takiego spostrzeżenia,

4) Sąd Okręgowy zaniechał poczynienia zalecanych przez Sąd Apelacyjny rozważań na tle różnic w zachowaniach oskarżonych w związku z realizacją przez nich znamion przestępstwa z art. 279 par. 1 kk i 291 par. 1 kk, co ma znaczenie jeśli weźmie się pod uwagę, że nawet z treści zeznań świadka S. wynika, że niektóre samochody nie były dostarczane na plac a świadek odbierał je zaparkowane w różnych punktach miasta a nadto jak wskazał, nie miał on pewności czy osoby dokonujące kradzieży nie przekazywały ich następnie kolejnym osobom, które zostawiały samochody „na przeczekanie” w umówionych miejscach,

II. w zakresie czynów opisanych w pkt. XLVII, LVII, LXIV, LXIV zarzucił:

1) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia o winie oskarżonego polegający na przyjęciu, że oskarżony T. S. (1) działając wspólnie i w porozumieniu z K. Z. (1) dokonał kradzieży pojazdów S. (...) o nr rej. (...) na szkodę A. B., V. (...), nr rej. (...) na szkodę R. B., V. (...), nr rej. (...), na szkodę F. F., S. (...), nr rej. (...), na szkodę A. S. (3), gdy tymczasem:

a) świadek P. S. (1) stwierdził wprawdzie, że oskarżeni dostarczali pojazdy, których podstawowe parametry takie jak marka, kolor oraz typ są zbieżne z utraconymi pojazdami wytypowanymi przez Policję, jednakże brak jest jakichkolwiek cech specyficznych pozwalających na jednoznaczne stwierdzenie, że pojazdy demontowane przez P. S. (1) i samochody, które ewentualnie mieli dostarczać oskarżeni to te same a nie tylko takie same pojazdy,

b) P. S. (1) podał, że demontowany przez niego pojazd marki V. (...) koloru srebrnego był specyficznym tuningowanym, co wyklucza prawidłowość typowania policji, że pojazd o którym mówi S. został skradziony na szkodę F. F., który nie podał żadnych cech charakterystycznych pojazdu stwierdzając, że był to pojazd typowy w klasycznej, fabrycznej wersji i nie był to egzemplarz tuningowany,

c) pokrzywdzona A. B. - właścicielka S. ((...)) podała, że kradzież ujawnił jej mąż który w dniu 5.04.2008r. ok. godziny 4.30 wracał do domu po nocnej zmianie, powyższe zgodnie z regułą z art. 5 par. 2 kpk oznacza, że wersja dla oskarżonego najkorzystniejsza jest taka, że do kradzieży doszło tuż przed godz. 4.30 czyli w czasie gdy oskarżony był w trakcie odprawy paszportowej na lotnisku Ł., przed odlotem, który odbył się planowo o godzinie 6.15. Wobec powyższego kradzieży tej nie mógł dokonać oskarżony.

III. w zakresie czynów opisanych w pkt. XLIV-LII oraz LV-LXVII zarzucił:

1) błąd w ustaleniach faktycznych stanowiących podstawę orzeczenia o winie polegający na przyjęciu, że oskarżony T. S. (1) działając wspólnie i w porozumieniu z K., Z. dokonał kradzieży pojazdów, przy czym błąd ten polegał na wadliwej

ocenie i niewłaściwej interpretacji zeznań świadka P. S. (1), w wyniku czego doszło do wykreowania stanu faktycznego wbrew występującym w sprawie dowodom. Powyższe dotyczy w szczególności:

a) daty zapoznania się świadka P. S. (1) z T. S. (1), którą to datę świadek określa konsekwentnie na rok 2007, a to oznacza, że czyny opisane w pkt. XLIV-XLVI części wstępnej wyroku, które miały zostać popełnione w roku 2006 powinny zostać zweryfikowane, już choćby tylko na tej podstawie, w myśl reguły z art. 5 par. 2 kpk - na korzyść oskarżonego

b) weryfikacji informacji zasłyszanych przez świadka a dotyczących udziału w kradzieżach bliżej niesprecyzowanych pojazdów dokonanych przez K. Z. (1) i T. S. (1), czego świadek miał się domyślać na podstawie zasłyszanych rozmów telefonicznych prowadzonych przez M. K. (1) z oskarżonym, przy czym P. S. (1) nie był świadkiem kradzieży i nie był w stanie powiedzieć, ani jaki był dokładny przebieg tych rozmów, ani jakich pojazdów rozmowy te dotyczyły (na okoliczność tą zwracał uwagę Sąd Apelacyjny w uzasadnieniu wyroku z dnia 29.01.2014)

c) zaniechania omówienia przez świadka S. przypadków, w których oskarżony S. osobiście przywoził pojazdy na posesję P. S. (1), bowiem świadek nie opisuje żadnej takiej sytuacji poza jedną, niezwiązaną z niniejszą sprawą a dotyczącą A. (...).

d) zastosowania nietrafnych kryteriów oceny wyrażających się w interpretowaniu wszelkich ujawnionych w sprawie faktów pod założoną z góry tezę o winie oskarżonego, co wyrażało się w szczególności dopasowywaniem treści zeznań świadka P. S. (1) to pozostałych dowodów zgromadzonych w sprawie a w szczególności do typowań policyjnych dotyczących utraconych pojazdów i traktowania takich ustaleń policji w kategorii dowodów niepodważalnych

IV. naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 424 kpk w z wz. z art. 4,5 i 7 k.p.k. poprzez: niewłaściwe i niewyczerpujące uzasadnienie zaskarżonego wyroku z pominięciem podstawowych zasad procesowych jakimi są : zasada domniemania niewinności, zasada rozstrzygania wątpliwości na korzyść oskarżonych oraz zasada obiektywizmu, przy czym Sąd I instancji zastosował niedopuszczalne uogólnienia, z których wywiódł wniosek o winie oskarżonego. Powyższe dotyczy w szczególności:

1) bezpodstawne przyjęcie, że oskarżony w każdym przypadku działał wspólnie i w porozumieniu z K. Z. (1) a w konsekwencji tego, że każdy samochód dostarczony przez oskarżonego Z. w okresie w którym oskarżeni mieli działać razem został skradziony również przez T. S. (1), co nie wynika z zebranych w sprawie dokumentów i stanowi daleko idące uproszczenie w rozumowaniu Sądu I instancji,

2) przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów przy analizie zeznań świadka J. P. co skutkowało dowolnością ustaleń stanu faktycznego dotyczącego usiłowania kradzieży samochodu V. (...) na szkodę H. S. (1), przy czym rozumowanie Sądu przebiegało w sposób trudny do prześledzenia, bowiem ustalenie że oskarżony T. S. (1) po upływie niespełna 3 godzin był widziany w pobliżu miejsca gdzie K. Z. (1) wcześniej usiłował dokonać kradzieży pojazdu, nie może stanowić dowodu winy oskarżonego, który mógł znaleźć się tam bez związku z działaniem K. Z. (1), a w każdym razie Sąd nie ustalił aby związek takich zachodził i nie uzasadnił dlaczego treść zeznań świadka przesądza o winie oskarżonego.

V. w odniesieniu do czynu z art. 258 § 1 kk zaskarżonemu wyrokowi zarzucam:

1) błąd w ustaleniach faktycznych mających wpływ na orzeczenie o winie oskarżonego, polegających na przyjęciu, iż oskarżony w okresie od października 2006 do czerwca 2009 r. działał w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez M. K. (1) mającej na celu kradzieże, demontaże pojazdów a także zbywanie części samochodowych, przy czym błąd ten przejawiał się w nietrafności kryteriów oceny wyrażającej się w interpretowaniu wszelkich ujawnionych w sprawie faktów pod założoną z góry tezę o winie oskarżonego, a interpretacja ta przebiegła całkowicie dowolnie, przez co w części dotyczącej ustaleń stanu faktycznego doszło do „wykreowania” przez Sąd stanu faktycznego, w oderwaniu od istniejących w sprawie dowodów, co jest szczególnie rażące jeśli weźmie się pod uwagę

sposób w jaki Sąd uzasadnił przypisanie oskarżonemu tego czynu oraz czynów jakich miał on się dopuścić w ramach działalności grupy przestępczej i tak:

a) zabrakło jakiegokolwiek jednoznacznego dowodu winy oskarżonego odnośnie czynów jednostkowych a zatem trudno przypisać mu udział w grupie przestępczej, która miała te czyny popełniać,

b) brak jest danych dotyczących podległości oskarżonego i jego funkcjonowania w strukturach grupy, nie wiadomo na czym podporządkowanie i koordynowanie działań oskarżonego w grupie miałyby polegać w sytuacji gdy nawet z zeznań świadka S. wynika, że oskarżony miał swobodę działania i mógł podejmować decyzje co do dostarczania pojazdów na własną rękę bez udziału M. K. (1), P. S. (1) nie utrzymywał relacji towarzyskich z T. S. (1) i K. Z. (1) i brak jest danych na temat relacji jakie miałyby łączyć pozostałych oskarżonych.

Podnosząc ww. zarzuty skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego T. S. (1) od wszystkich zarzucanych mu czynów, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazane sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Poznaniu.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacje obrońcy oskarżonego K. Z. (1) oraz obrońcy oskarżonego T. S. (1) nie zasługiwały na uwzględnienie, natomiast apelacja obrońcy oskarżonego M. K. (1) okazała się o tyle uzasadniona, że w jej wyniku obniżono karę łączną wymierzoną oskarżonemu.

W toku przeprowadzonej kontroli instancyjnej Sąd II instancji nie stwierdził żadnej z przesłanek opisanych w art. 439 § 1 k.p.k. lub art. 440 k.p.k., która determinowałaby uchylenie, bądź zmianę wyroku niezależnie od granic zaskarżenia wynikających z wywiedzionych środków odwoławczych.

Przystępując do omówienia uchybień zarzuconych Sądowi I instancji przez obrońców oskarżonych, w pierwszej kolejności odnieść należy się do zarzutu podniesionego zarówno przez obrońcę K. Z. (1), jak i oskarżonego T. S. (1), tj. zarzutu naruszenia art. 442 § 3 k.p.k., mającego przejawiać się pominięciem przez Sąd Okręgowy przy ponownym rozpoznaniu sprawy wskazań Sądu Apelacyjnego w Poznaniu przedstawionych w uzasadnieniu wyroku z 27 stycznia 2014 r., sygn. II.AKa.253/13. Rację mają skarżący, że w świetle przywołanego przepisu zapatrywania prawne i wskazania sądu odwoławczego co do dalszego postępowania są wiążące dla sądu, któremu przekazano sprawę do ponownego rozpoznania. Skarżący jednak w wywiedzionych środkach zaskarżenia błędnie przyjęli, iż w niniejszej sprawie Sąd Okręgowy przy ponownym rozpoznaniu sprawy nie uwzględnił wskazań Sądu Apelacyjnego w Poznaniu co do konieczności dokładnej i szczegółowej weryfikacji zeznań złożonych przez występującego w sprawie w charakterze świadka P. S. (1), w przeszłości skazanego za popełnienie przestępstw w ramach grupy przestępczej, w skład której wchodził oskarżony w niniejszej sprawie M. K. (1), K. Z. (1) oraz T. S. (1). W orzecznictwie wielokrotnie podkreślano, że pomówienie może być uznane za pełnowartościowy dowód tylko wówczas, gdy w kontekście określonych ustaleń nie jest sprzeczne z innymi dowodami, a przede wszystkim nie relacjonuje różnych wersji tego samego zdarzenia. Dowód taki powinien podlegać szczególnie wnikliwej i ostrożnej ocenie ze strony sądu, który obowiązany jest każdorazowo zbadać, czy pomówienie jest konsekwentne i stanowcze oraz czy jest zgodne z doświadczeniem życiowym i zasadami prawidłowego rozumowania, a ponadto, czy informacje uzyskane tą drogą są przyznawane przez pomówionego, znajdują, choćby częściowe, potwierdzenie w innych dowodach, pochodzą z materiału przedstawionego spontanicznie, ich źródłem jest osoba bezstronna czy jednak zainteresowana obciążeniem pomówionego, czy pomówienia pozostają co do zasady zgodne w swej treści (w odniesieniu do kolejnych relacji składanych na dalszych fazach postępowania), pochodzą od osoby o nieposzlakowanej opinii czy też przestępcy, zwłaszcza obeznanego z mechanizmami procesu karnego, a nadto sąd powinien sprawdzić czy pomawiający sam siebie obciąża, czy tylko przerzuca odpowiedzialność na inną osobę, tak by uchronić siebie przed odpowiedzialnością (szerzej: wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 14 maja 2013 r., sygn. akt II AKa 127/13, Lex nr 1335617 ; postanowienie Sądu Najwyższego z 3 marca 1994 r., sygn. akt II KRN 8/94, Lex nr 22121 ; wyrok Sądu Najwyższego z 15 lutego 1985 r., sygn. akt IV K 25/85, Lex nr 20094). W niniejszej sprawie, dokonując oceny wiarygodności kluczowych dla wydanego rozstrzygnięcia zeznań P. S. (1), Sąd Okręgowy miał na uwadze i poddał analizie

występowanie wymienionych powyżej przesłanek. Jak wynika z treści nad wyraz obszernego w przedmiotowym zakresie uzasadnienia wyroku (k. 7.806 - 7.825, T. XXXIX) okoliczności podawane przez świadka, okoliczność po okoliczności, były weryfikowane w kontekście pozostałego zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Z uwagi na fakt, że Sąd Odwoławczy podziela poczynione w przedmiotowym zakresie rozważania za zbędne uznać należy ponowne kompleksowe odniesienie się do ich poszczególnych części, przyjmując przy tym za wystarczające niejako "zbiorcze" ustosunkowanie się do zarzutów skarżących.

I tak, zauważyć wypada, że zeznania P. S. (1) uwiarygodnia protokół przeszukania mieszkania K. Z. (3). W trakcie tej czynności ujawniono szereg rzeczy należących do pokrzywdzonych i znajdujących się w skradzionych im autach, a których kradzież została ostatecznie przypisana oskarżonym. Były to m.in. dokumenty A. S. (5), nawigacja M., aparat fotograficzny (...), modem internetowy (...) należące do P. W., telefon marki N. (...), telefon N. (...), aparat fotograficzny wraz z kartą pamięci (...) - należące do pokrzywdzonego Z. J., który, co znamienne, po okazaniu mu karty pamięci w zapisanych na niej plikach rozpoznał wykonane przez siebie fotografie. Kwestia tego, że ujawnione w mieszkaniu oskarżonego przedmioty jednoznacznie potwierdzają, iż zgodnie z pomówieniami, a wbrew stanowisku wynikającemu z uzasadnienia apelacji, oskarżony K. Z. (1) zajmował się kradzieżami aut. Nie sposób bowiem racjonalnie wyjaśnić - mając cały czas na uwadze okoliczności przedstawiane przez P. S. (1), skąd w mieszkaniu oskarżonego przedmioty pokrzywdzonych. Truizmem byłoby twierdzenie, że znalazły się tam one z powodów innych niż po prostu ich zabór przez oskarżonego K. Z. (1) po dokonaniu kradzieży pojazdów. Ponadto twierdzenia P. S. (1), że oskarżeni w ramach grupy przestępczej ukradli przypisane im auta korespondują również z wnioskami nasuwającymi się w związku z przedmiotami ujawnionymi podczas przeszukania przeprowadzonego na posesji M. B. (1) przy ul. (...) w T. oraz złożonymi ostatecznie przez ww. zeznaniami, w których potwierdził on prowadzenie przez oskarżonych i P. S. (1) procederu przestępczego polegającej na kradzieży i cięciu pojazdów na części. Ujawnione w trakcie przeszukania tablice rejestracyjne pochodziły m.in. z pojazdów skradzionych przez oskarżonych. Ponadto do weryfikacji kwestionowanych przez skarżących pomówień Sąd I instancji sięgnął po wnioski opinii powołanych w sprawie biegłych, z których wynika, że części sprzedawane przez M. K. (1) (czy to na stoisku na giełdzie w P., czy też poprzez konta na serwisie aukcyjnym (...)) pochodziły ze skradzionych aut. Jednocześnie część pomówień P. S. (1) korespondowała także z treścią zeznań złożonych przez J. S. (1), M. C. oraz S. S. (5). Nie sposób przy tym pominąć, że na podstawie podanych przez pomawiającego informacji o przyprowadzanych mu samochodach, po porównaniu ich ze zgłoszeniami kradzieży pojazdów dokonanymi na terenie, na którym oskarżeni prowadzili przestępczą działalność, potwierdziło dokonanie przez oskarżonych kradzieży pojazdów niewynikających z ww. materiału dowodowego. Dla prawidłowości procesu weryfikacji pomówień P. S. (1), na co zwrócił uwagę Sąd I instancji, istotne było, że w treści złożonych zeznań P. S. (1) nie umniejszał swojej roli przy popełnianiu przestępstw, nie starał się przerzucić odpowiedzialności na inne osoby. Po tym jak zdecydował się przedstawić zaistniałe zdarzenia, konsekwentnie opisywał role, które w procedurze odgrywali poszczególni oskarżeni. Ponadto, zdaniem Sądu Odwoławczego, Sąd Okręgowy słusznie uznał, że brak jest jakichkolwiek przesłanek pozwalających przyjąć, że składane przez P. S. (1) zeznania (a wcześniej wyjaśnienia) pozbawione są waloru spontaniczności. Co prawda początkowe w swej treści odbiegają one nieco od późniejszych twierdzeń, jednakże okoliczność ta została przez Sąd Okręgowy dostrzeżona i poddana pod należytą rozwałę, w efekcie czego słusznie uznano ją za niemogącą przesądzać o braku wiarygodności ostatecznej wersji wydarzeń przedstawionej przez P. S. (1). Wbrew twierdzeniom skarżącego, Sąd Okręgowy weryfikując pomówienia odniósł się do kwestii, które jego zdaniem determinowały zmianę pierwotnych zeznań, na co de facto wskazano w uzasadnieniu apelacji. Wobec jednoznaczności wniosków nasuwających się w kontekście zeznań świadka trudno oczekiwać "jakiejsz głębszej analizy". Sąd Apelacyjny za wystarczającą uznał argumentację przedstawioną w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. Jednocześnie brak było podstaw do przyjęcia, że zeznania (a wcześniej wyjaśnienia P. S. (1)) złożone zostały wyłącznie w celu osiągnięcia korzyści procesowych, tj. skorzystania z instytucji stypizowanej w art. 60 § 3 k.k., czy też podyktowane zostały w drodze nacisków przez osobę przesłuchującą świadka. Na okoliczności takie nie wskazuje żaden zgromadzony w sprawie materiał dowodowy. W konsekwencji powyższego, zdaniem Sądu II instancji, chybione okazały się zarzuty skarżących co do naruszenia przez Sąd Okręgowy treści art. 442 § 3 k.p.k. poprzez niezastosowanie się wskazań Sądu Odwoławczego w zakresie obowiązku szczególnej weryfikacji zeznań P. S. (1).

Sąd Apelacyjny nie podzielił również zarzutów zmierzających do wykazania, że przy rozpoznaniu sprawy przed Sądem I instancji doszło co uchybienia treści art. 442 § 3 k.p.k. w związku z nieuwzględnieniem wskazań Sądu Odwoławczego o konieczności wzięcia pod uwagę przy ustaleniach faktycznych relacji, jakie miały łączyć poszczególnych oskarżonych w ramach zarzucanej im działalności w grupie przestępczej. Z treści sporządzonego uzasadnienia, w tym jego części zawierającej ustalenia faktyczne, wynika, że Sąd opierając się na zebranych materiale dowodowym w szczególności zaś zeznaniach P. S. (1), J. S. (1) oraz częściowo M. B. (1) określił role jakie w grupie pełnił każdy z oskarżonych. Ustalenia te, a następnie rozważania Sądu I instancji w przedmiotowym zakresie uznać należy za przesądzające o działaniu przez oskarżonych w warunkach właściwych i wymaganych dla grupy przestępczej. Wbrew twierdzeniom obrońcy T. S. (1) nie sposób zakładać, że P. S. (1) pozostawał niezależny od M. K. (1), czy wręcz prowadził względem ww. oskarżonego działalność konkurencyjną. Z materiału dowodowego jednoznacznie wynika, że wykonywał on polecenia oskarżonego M. K. (1), który to zawiadywał procederem kradzieży aut i decydował w kwestii rozprowadzania pozyskanych części. Za okoliczność mającą wykluczać stosunek podległości, abstrahując nawet od rzeczywistego jej występowania w sprawie, nie sposób byłoby postrzegać sprzedawania na stoisku M. K. (1) własnych części przez P. S. (1). Przede wszystkim działanie takie, jak wskazał skarżący, miało odbywać się po uprzedniej zgodzie oskarżonego. Ponadto, chociażby w świetle zasad prawidłowego rozumowania, trudno byłoby utożsamiać dodatkowy handel częściami (we własnym zakresie przez jednego z członków zorganizowanej grupy), za przekreślający ustalenia Sądu I instancji co do samego działania grupy przestępczej i uczestnictwa w niej P. S. (1), jeżeli sprzedaż miałby dotyczyć części, które pozostają poza zainteresowaniem oskarżonego M. K. (1). Tak sformułowany zarzut, jako niemogący wpłynąć na treść zapadłego orzeczenia w żadnej mierze nie mógł więc zasługiwać na uwzględnienie.

Na uwzględnienie nie zasługiwały również twierdzenia skarżących o niezastosowaniu się przez Sąd Okręgowy do wskazań Sądu Odwoławczego w zakresie ustalenia wysokości pobieranego przez oskarżonych wynagrodzenia w zamian za pojazdy dostarczane do rozbiórki przez T. S. (1) i K. Z. (1). Przedmiotową kwestię Sąd Okręgowy rozstrzygnął opierając się na zeznaniach P. S. (1). W sprawie brak było materiału mogącego wskazywać na zasadność poczynienia ustaleń odmiennych. Tym samym nieuprawnione jest formułowanie przez skarżących zarzutów podważających powyżej wskazane ustalenia. Wymagane było do tego, w pierwszej kolejności, zakwestionowanie oceny pomówień P. S. (1), w której to Sąd I instancji uznał ww. za wiarygodne.

Zarzuty powyższe, zmierzające do podważenia wiarygodności zeznań R. S., poza kwestionowanie samej dostateczności procesu weryfikacji pomówień, zostały podniesione przez każdego z obrońców. Sprowadzały się one do próby wykazywania rozbieżności w zeznaniach składanych na poszczególnych etapach postępowania (w tym podania dwóch odmiennych dat spotkania oskarżonych, a co za tym idzie ram czasowych działania grupy przestępczej), braku materiału dowodowego potwierdzającego przedstawione w zeznaniach wydarzenia, czy wreszcie nieuwzględnienia przez Sąd Okręgowy istnienia interesu w obciążaniu oskarżonych, z uwagi na zamiar skorzystania przez świadka, a wcześniej oskarżonego, z instytucji stypizowanej w art. 60 § 3 k.k. Zarzuty powyższe, Sąd Odwoławczy uznał jednak za polemikę z prawidłowo dokonaną oceną materiału dowodowego. Jak już wcześniej zwrócono uwagę, zeznania R. S. poddane zostały kontroli pod kątem tego czy korespondują one z pozostałym zgromadzonym w aktach sprawy materiałem dowodowym, w szczególności wynikami czynności przeszukania, wnioskami opinii biegłych z dziedziny mechanoskopii, zeznaniami świadków, w tym osób posiadających wiedzę co do funkcjonowania grupy przestępczej, a także zeznaniami pokrzywdzonych. Weryfikacja ta zakończyła się pozytywnie. Podkreślić trzeba, że P. S. (1), po ujawnieniu roli poszczególnych oskarżonych w procederze kradzieży aut, ich rozbiórki, a następnie sprzedaży pozyskanych części, był w swoich zeznaniach konsekwentny. Eksponowane rozbieżności (co do okoliczności dotyczących niektórych pojazdów, miejsc czy dat, jak też przebiegu poszczególnych przesłuchań, odmienne oznaczenie momentu poznania samych oskarżonych a także okoliczności podania ich nazwisk, jak też nieprzedstawienie dokładnych ram czasowych funkcjonowania poszczególnych "dziupli", osób obecnych przy demontażu pierwszego auta), słusznie nie zostały przez Sąd I instancji potraktowane za podstawę do odmówienia wiarygodności uzyskanym od P. S. (1) pomówieniom. Sąd Odwoławczy podziela pogląd, że ich źródłem pozostawać musiał zakres przedmiotowy niniejszego postępowania, liczbę dostarczonych i pociętych aut, jak też udział świadka w licznych czynnościach procesowych prowadzonych na przestrzeni kilku lat, a także odległość czasowa pomiędzy przesłuchaniami a wydarzeniami, których one dotyczyły. Pojawiające się w zeznaniach nieścisłości w przedmiotowych kwestiach uznać

należy za nieprzesadzające, zdaniem Sądu Odwoławczego, o konieczności postrzegania zeznań (a wcześniej wyjaśnień) za niewiarygodne, lecz przyjmować należy wyłącznie za skutek ułomności percepcji i procesu zapamiętywania świadka, a nie próby ukrycia przez niego prawdziwego przebiegu wydarzeń. Istotne okazało się, że w ogólnym ujęciu zeznania P. S. (1) były spójne, znajdowały oparcie w dodatkowych czynnościach procesowych, w szczególności rozpoznaniu oskarżonych po okazaniu ich wizerunków, a nadto korespondowały z innymi zgromadzonymi w sprawie dowodami. Waleru wiarygodności należało odmówić im jedynie w zakresie, w jakim zostało to przez Sąd Okręgowy uczynione.

Wbrew twierdzeniom skarżących błędem w ustaleniach faktycznych nie było przyjęcie okresu w jakim funkcjonowała grupa przestępcza, a w konsekwencji tego przypisanie oskarżonym K. Z. (1) i T. S. popełnienia przestępstw w ramach tej grupy, pomimo zakończenia jej działania. W poczynionych ustaleniach faktycznych Sąd nie wskazał momentu, w którym działalność grupy ustała. Tym samym nie sposób a priori zakładać, że popełnienie przestępstw w październiku i listopadzie 2009 r. (kradzieży V. (...), S. (...) i V. (...)) nie realizowały znamion działania w grupie przestępczej. Okoliczność, że w zarzucie popełnienia czynów z art. 258 k.k. oskarżonym nie przypisano działalności w okresie przypadającym po miesiącu lipcu 2009 r. nie stała na przeszkodzie ustaleniu na kanwie materiału dowodowego, jak uczynił to Sąd I instancji, że część z kradzieży dokonanych przez oskarżonych po lipcu 2009 r. również była działaniem w ramach grupy przestępczej. Przedmiotowe rozstrzygnięcie determinowało jedynie, że w przypadku czynów z art. 258 k.k. Sąd Okręgowy ujął mniejszy niż przy pozostałych przestępstwach czasookres działania grupy przestępczej. Taka sytuacja nie mogła jednak rzutować na ocenę poprawności ustaleń faktycznych Sądu, skoro te nie pozostawały ze sobą w sprzeczności - nie wynikało z nich, że działanie grupy zakończyło się w lipcu 2009 r., a więc po tym miesiącu ewentualne kradzieże pojazdów nie mogły być popełnione w ramach działalności w zorganizowanej grupie przestępczej.

Przechodząc do omówienia dalszych zarzutów zgłoszonych w wywiedzionych środkach zaskarżenia, wskazać należy, że Sąd Apelacyjny nie podzielił stanowiska obrońcy oskarżonego T. S. (1), iż na kanwie zebranego w sprawie materiału dowodowego, zostało błędnie ustalone współdziałanie oskarżonych T. S. (1) i K. Z. (1) przy kradzieży pojazdów marki S. (...) nr rej. (...), V. (...) nr rej. (...), V. (...) nr rej. (...) oraz S. (...) nr rej. (...), jak też przy kradzieży pozostałych aut wskazanych w uzasadnieniu wyroku. Zdaniem Sądu Odwoławczego, fakt, że P. S. (1) wskazał, iż modele ww. aut o tożsamym (bądź zbliżonym) roczniku, modelu i kolorze zostały przez oskarżonych T. S. (1) i K. Z. (1) ukradzione, a następnie dostarczone mu z przeznaczeniem do pocięcia na części, przy czym kradzieże miały miejsce w czasie, w którym zginęły pojazdy pokrzywdzonych, stanowi już materiał wystarczający do przypisania oskarżonym popełnienia zarzucanych czynów, w szczególności zbieżność danych dotyczących samochodu V. (...) - marki, koloru, rocznika oraz typu - Sąd Odwoławczy uznał za wystarczające do przypisania jego kradzieży T. S. i K. Z. (1), zgodnie z zeznaniami P. S. (1). Kwestia tego czy wedle zeznań P. S. (1) pocięte auto było tuningowane czy nie, nie mogło rzutować na prawidłowość rozstrzygnięcia. Natomiast na przeszkodzie ustaleniu kradzieży pojazdu marki S. (...) przez T. S. (1) nie stała okoliczność, że 5 kwietnia 2008 r. o godz. 6.15 wyleciał on z lotniska Ł. w P., a na dwie godziny wcześniej uczestniczył w odprawie pasażerskiej. Kradzież pojazdu została co prawda ujawniona około 4.30, jednakże okoliczność ta nie mogła wykluczyć przyjęcia, że sam zabór pojazdu nastąpił wcześniej. Tym samym, wbrew twierdzeniom skarżącego, nawet przy założeniu stawiennictwa oskarżonego na lotnisku o 4.15, brak jest przeszkód do uznania, że kradzieży pojazdu została dokonana przez oskarżonego wcześniej.

Na uwzględnienie nie zasługiwał zarzut naruszenia art. 5 § 2 k.p.k. Zastosowanie wyrażonej w przedmiotowym przepisie zasady *in dubio pro reo* (w brzmieniu sprzed nowelizacji obowiązującej od 1 lipca 2015 r.), warunkowane jest zaistnieniem w sprawie niedających się usunąć wątpliwości. Przy czym, co podkreśla się w orzecznictwie, przez niedające się usunąć wątpliwości w rozumieniu art. 5 § 2 k.p.k., nie można postrzegać samego istnienia sprzecznych wersji zdarzenia, lecz sytuację rzeczywistego braku możliwości rozstrzygnięcia pomiędzy tymi wersjami w oparciu o zasady oceny dowodów (podobnie: wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 28 maja 2015 r., sygn. II AKa 84/15, LEX 1768709). Do skuteczności oceny tego czy został naruszony zakaz *in dubio pro reo* jest więc wymagane nie tylko samo zgłoszenie wątpliwości przez stronę w ramach podniesionych zarzutów, lecz nadto wykazanie przez nią, że w danej sprawie, po pierwsze, rzeczywiście zachodziły wątpliwości co do poczynionych ustaleń faktycznych,

których usunięcie byłoby niemożliwe, a po drugie, że wątpliwości te zostały przez sąd rozstrzygnięte na niekorzyść oskarżonego. W niniejszej sprawie zebrany materiał dowodowy, po jego weryfikacji przeprowadzonej w granicach wyznaczonych zasadą swobodnej oceny, umożliwił ustalenie daty poznania przez P. S. (1) pozostałych oskarżonych, a to chociażby w drodze sięgnięcia po reguły zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, w kontekście ogółu treści złożonych zeznań, co też Sąd I instancji uczynił.

Podobnie brak było podstaw do przyjęcia, że ww. instytucja warunkowała uznanie, iż oskarżeni nie kontaktowali się ze sobą, albowiem historia połączeń należących do nich numerów telefonów takich kontaktów nie potwierdziła. Z zeznań P. S. (1), jak też choćby informacji z kont na internetowym portalu aukcyjnym jednoznacznie wynika, że oskarżeni posiadali po kilka numerów telefonów, których nie rejestrowali. Mogli więc wymieniać informacje z pominięciem kart SIM, których posiadanie im przypisano. W świetle uznanych za wiarygodne twierdzeń P. S. (1) brak było również przesłanek do rozstrzygnięcia na podstawie art. 5 § 2 k.p.k. kwestii odpowiedzialności oskarżonego M. K. (1) za kradzież pojazdów marki S.. Tym samym zarzut naruszenia art. 5 § 2 k.p.k. w formie podniesionej przez skarżących nie zasługiwał na uwzględnienie.

Zarzut błędu w ustaleniach faktycznych (pkt III apelacji obrońcy T. S. (1)) Sąd Apelacyjny ocenił jako chybiony z tego już choćby tylko względu, że przytoczona na jego poparcie argumentacja oparta została na założeniu niewiarygodności sprzecznych z nią zeznań P. S. (1). Skoro jednak w toku postępowania apelacyjnego wiarygodność dowodu z pomówień nie została podważona (o czym była mowa powyżej), to brak było przesłanek do uznania przez Sąd II instancji, że Sąd Okręgowy czyniąc ustalenia w oparciu o ww. zeznania (a wcześniej wyjaśnienia) doszedł do prawidłowych ustaleń faktycznych. Jeszcze raz zaznaczyć należy, że z twierdzeń P. S. (1) - w zakresie w jakim przyznano im walor wiarygodności - jednoznacznie wynika, że oskarżeni poznali się jeszcze w 2006 r., na zlecenie M. K. (1) dokonywali kradzieży i rozbioru aut, przy czym zabór pojazdów należał do zadań przydzielonych T. S. i K. Z. (1), którzy, jak wynika z pomówień, działali wspólnie. Zeznania P. S. (1) o współpracy ww. oskarżonych przy kradzieży aut wskazują również prawidłowo ocenione zeznania J. P. oraz H. S. (1). Świadek J. P. widział i rozpoznał oskarżonych próbujących ukraść samochód marki V. (...). Fakt, że oskarżeni wspólnie byli przez niego widziani dopiero po próbie otwarcia pojazdu przez jednego z nich, nie może dyskwalifikować założenia o ich wspólnym działaniu przy popełnieniu przestępstwa. Podobnie, z uwagi na fakt, że osoba parkująca skradziony samochód S. (...) nr (...) na ul. (...) w P. nie odpowiadała rysopisowi oskarżonego K. Z. (1) podanemu przez M. S. (4), nie sposób wywodzić, że to nie oskarżony dokonał kradzieży auta. Jak słusznie wskazał Sąd Okręgowy auto na przedmiotowym parkingu na tzw. przechowanie mogło zostać pozostawione przez nieznaną osobę, co nie przekreślało wiarygodności pomówień o dokonaniu jego kradzieży przez K. Z. (1) na polecenie M. K. (1). Nie sposób było podzielić również zarzutów, w których skarżący zakwestionowali odmówienie wiarygodności części materiału dowodowego pozostającej w sprzeczności z dowodami uznanymi przez Sąd I instancji za podstawę rozstrzygnięcia, w szczególności wyjaśnieniom oskarżonych. Ponadto Sąd Odwoławczy nie podzielił stanowiska skarżącego, że dowody w postaci analizy połączeń telefonicznych (z przyczyn powyżej już wskazanych), analiza zapisu z monitoringu zamontowanego na parkingu, jak też zeznań P. P. (4) i S. W. uznać należy za wykluczające przypisanie oskarżonemu K. Z. (1) kradzieży aut, które miały miejsce 15 maja 2008 r., 26 maja 2008 r., 30 czerwca 2009 r., 1 lipca 2009 r. oraz 22 października 2009 r. Sąd Okręgowy prawidłowo ocenił, że ww. zeznania jawi się jako stwarzające alibi dla oskarżonych, zwłaszcza, że świadkowie są znajomymi oskarżonego. Ponadto dodac wypada, że nawet gdyby w dniach wskazanych kradzieży K. Z. (1) łowiłby ryby, to nie sposób założyć, że miał on możliwość dojazdu do miejsca kradzieży samochodów, a następnie, po odstawieniu skradzionych pojazdów, kontynuowania wyjazdów wędkarskich. Podobnie ocenić należy brak zapisu z monitoringu ujawniającego oskarżonych w pobliżu miejsca kradzieży samochodu marki S. (...) (15 maja 2008 r.). Fakt niezarejestrowania wizerunku T. S. (1) czy K. Z. (1) nie wyłącza możliwości przypisania im kradzieży ww. pojazdu. Podobnie jak nieposiadanie przez nich pilota do szlabanu wyjazdowego z parkingu.

Kradzież pojazdu V. (...) nr rej. (...), dokonana na szkodę M. S. (1) została przypisana wyłącznie oskarżonemu K. Z. (1) z tego względu, że w innym, zakończonym już postępowaniu karnym oskarżony T. S. (1) został od przedmiotowego czynu prawomocnie uniewinniony, co najwyraźniej uszło uwadze skarżącego. Sąd I instancji nie dysponował więc już uprawnieniem do rozstrzygnięcia co do popełnienia przez T. S. (1) zarzuconego mu czynu. Jednocześnie fakt ujawnienia

tablicy rejestracyjnej ww. pojazdu podczas przeszukania na posesji M. B. (1), potwierdził, że auto zostało przez oskarżonego dostarczone, a następnie rozebrane na części.

Niezrozumiały okazał się zarzut obrońcy oskarżonego K. Z. (1), co do tego, że Sąd ustalił, iż popełnienie przez oskarżonego czynów z pkt LII, LVI oraz LVII nastąpiło bez współudziału oskarżonego T. S. (1). Z ustaleń oraz sentencji rozstrzygnięcia, tj. pkt 6 wyroku jednoznacznie wynika działanie oskarżonych w ramach współsprawstwa, co z kolei znajduje odzwierciedlenie w zeznaniach P. S. (1).

Sąd II instancji uznał, że na uwzględnienie nie zasługuje również ostatnia grupa zarzutów, tj. zarzuty kwestionujące udział oskarżonego M. K. (1) w procederze kradzieży i rozbiórki aut, podniesione w apelacji wywiedzionej przez jego obrońcę. Przywódcza i organizatorska rola M. K. (1) wynika nie tylko z pomówień P. S. (1), lecz również z zeznań osób związanych z działalnością grupy przestępczej, w tym tych niewystępujących w niniejszej sprawie w charakterze oskarżonych, lecz świadków J. S. (1), M. B. (1), a także zeznaniach świadka W. G. (2), czy pośrednio B. F. (1) (co do osoby decyzyjnej w sprawie sprzedaży części samochodowych). Ponadto Sąd Okręgowy odtwarzając rolę, w grupie przestępczej pełnił oskarżony M. K. (1), prawidłowo uwzględnił, że to do niego należało stanowisko na giełdzie, na niego zarejestrowane były konta na portalu aukcyjnym, wreszcie to on aprobował, bądź nie aprobował działalności P. S. (1), a przed jego poznanie pozostał już w relacjach towarzyskich z pozostałymi oskarżonymi. Ponadto to od ww. oskarżonego pochodziły pieniądze wypłacane za ukradzione auta. Za niezajdujące potwierdzenia w zebranych materiale dowodowym sprawy uznać należy więc stanowiska skarżącego, jakoby to nie oskarżony M. K. (1) kierował grupą przestępczą, pomimo że oficjalnie to P. S. (1) wynajmował "dziuple".

W konsekwencji powyższego, wobec niepodzielenia żadnego z zarzutów skarżących zmierzających do wykazania naruszenia przepisów prawa procesowego lub błędnych ustaleń faktycznych, Sąd Apelacyjny przyjął, że okoliczności sprawy zostały przez Sąd Okręgowy prawidłowo ustalone, a tym samym w oparciu o nie dokonał oceny zarzutów naruszenia prawa materialnego.

Wbrew twierdzeniom obrońców, Sąd I słusznie ustalił, iż zachowanie oskarżonych K. Z. (1) oraz T. S. (1) realizowało zarówno znamiona przedmiotowe, jak i podmiotowe czynu zabronionego stypizowanego w art. 258 § 1 k.k., a zachowanie M. K. (1) znamiona czynu zabronionego z art. 258 § 3 k.k. W świetle przedmiotowych przepisów, unikając powielania rozważań już poczynionych przez Sąd Okręgowy, wypada ograniczyć się do wskazania, że o zorganizowanej grupie mówić można wówczas, gdy zebrany materiał dowodowy pozwala na ustalenie, że w skład grupy wchodziły co najmniej trzy osoby, którzy mieli świadomość funkcjonowania w strukturze charakteryzującej się pewnym stopniem zorganizowania, na który składają się ustalone kierownictwo i podział ról (podobnie: wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 4 kwietnia 2016 r., II AKa 370/15, LEX nr 2087862). W świetle ustaleń Sądu Okręgowego nie mogło budzić wątpliwości, że oskarżeni funkcjonowali w strukturze - każdy z nich odpowiadał za realizowanie zadań na poszczególnych odcinkach przestępczej działalności. M. K. (1) wydawał zlecenia, nadzorował sprzedaż pozyskanych nielegalnie części, kontaktował się z kradnącymi, a następnie odstawiającymi do rozbiórki zabrane auta T. S. (1) i K. Z. (1). Za poszczególne auta wypłacał im (samodzielnie, bądź za pośrednictwem P. S. (1)) umówioną gażę. Taki sposób działania jednoznacznie wskazuje na realizowanie znamion z art. 258 § 1 i 3 k.k.

W ramach ustalonego stanu faktycznego wątpliwości nie wzbudzało przypisanie oskarżonym zrealizowania znamion przestępstw kradzieży samochodów (art. 279 § 1 k.k.) w formie sprawczej współsprawstwa, jak też popełnienia w takiej formie usiłowania kradzieży (art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k.), z zastrzeżeniem, że oskarżeni uczynili sobie z tego źródło stałego dochodu oraz działali jednocześnie w ramach zorganizowanej grupy przestępczej. Jednocześnie w przypadku oskarżonego T. S. (1) zachodziły podstawy do uznania, że przypisanych mu przestępstw dopuścił się on dodatkowo w ramach tzw. recydywy specjalnej podstawowej, stypizowanej w art. 64 § 1 k.k., tj. w ciągu 5 lat po odbyciu ponad sześciu miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne (tj. z art. 282 k.k.).

Sąd Okręgowy zasadnie przypisał oskarżonemu M. K. (1) również realizację znamion przestępstwa z art. 286 § 1 k.k., czego obrońca oskarżonego w wywiedzionej apelacji nie kwestionował. Podobnie jak obrońca oskarżonego K. Z. (1)

nie kwestionował przypisania ww. oskarżonemu realizacji znamion czynu z art. 272 k.k., art. 270 k.k. oraz art. 275 k.k. i art. 276 k.k.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego, wbrew twierdzeniom obrońcy M. K. (1) brak było podstaw do przyjęcia, że wskazany oskarżony działał w ramach czynu ciągłego. Podkreślić trzeba, że art. 12 k.k. wymaga, aby dwa lub więcej zachowań, zostało podjętych w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, przy czym jeżeli przedmiotem zamachu jest dobro osobiste, warunkiem uznania wielości zachowań za jeden czyn zabroniony jest tożsamość pokrzywdzonego. Tymczasem nie sposób zgodzić się ze stanowiskiem skarżącego, że przypisane M. K. (1) czynu zostały przez niego popełnione z góry powziętym zamiarem. Z materiału sprawy nie wynika, aby oskarżony z góry zaplanował przypisane mu kradzieże. Nie sposób przyjąć, aby towarzyszący mu przy popełnieniu tych czynów aspekt intelektualny z wyprzedzeniem obejmował chęć zaboru poszczególnych pojazdów. W realiach sprawy zasadne było jedynie przypisanie oskarżonemu ciągu przestępstw.

Mając na uwadze treść art. 447 § 1 k.p.k. oraz fakt, że apelacje obrońców zwrócone były przeciwko rozstrzygnięciu co do winy oskarżonych, to Sąd II instancji obowiązany kontroli instancyjnej poddać rozstrzygnięcie w zakresie kar wymierzonych M. K. (1), K. Z. (1) oraz T. S..

Podstawę do ingerencji przez sąd odwoławczy w rozstrzygnięcie sądu I instancji co do kary może stanowić ustalenie, że jej wymiar nie uwzględnia wszystkich okoliczności wiążących się z ustawowymi dyrektywami jej wymiaru, bądź też wykracza poza granice swobodnego uznania sędziowskiego. Rażąca niewspółmierność kary, warunkująca jej zmianę, może przy tym zachodzić tylko wówczas, gdy na podstawie ujawnionych okoliczności, które powinny mieć wpływ na wymiar kary, można byłoby przyjąć, że zachodziłaby wyraźna różnica pomiędzy karą wymierzoną przez sąd I instancji, a karą, która byłaby prawidłowa w świetle obowiązujących przepisów.

W przypadku oskarżonych K. Z. (1) oraz T. S. (1), Sąd I instancji określając wymiar kary - zarówno kar indywidualnych, jak wydanych w następstwie ich połączenia kar łącznych - uwzględnił ogół okoliczności faktycznych sprawy, jak też właściwości osobiste każdego ze sprawców. Określił i odniósł się do występujących po stronie każdego z oskarżonych okoliczności obciążających, takich jak uprzednia karalność (w tym za przestępstwa podobne), stopień demoralizacji (warto wskazać, że po wydaniu zaskarżonego wyroku, a przed wydaniem rozstrzygnięcia apelacyjnego K. Z. (1) został na gorącym uczynku ujęty podczas próby kradzieży kolejnego pojazdu), wysoka społeczna szkodliwość przypisanych im przestępstw, działanie w warunkach wskazanych w art. 65 k.k., popełnienie przestępstw w sposób przemyślany i zaplanowany, a nadto wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, przy wywołaniu po stronie pokrzywdzonych wysokich szkód, a w przypadku T. S. (1) - dodatkowo działania w warunkach powrotu do przestępstwa. Jednocześnie, zdaniem Sądu Odwoławczego, Sąd Okręgowy słusznie nie dopatrył się w niniejszej sprawie żadnych okoliczności łagodzących, które warunkowałyby obniżenie wymiaru należnych za popełnione czyny kar. Każda z wymierzonych kar mieści się w granicach ustawowego zagrożenia przewidzianego obowiązującymi przepisami, a nadto realizuje zadania prewencji indywidualnej i ogólnej, a także pełni funkcję wychowawczą.

Z uwagi na wymierzenie oskarżonemu K. Z. (1) 6 kar pozbawienia wolności za przypisane przestępstwa i ciąg przestępstw - kary 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, kary 5 lat pozbawienia wolności, kary 8 miesięcy pozbawienia wolności, kary 4 miesięcy pozbawienia wolności, kary 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz kary 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności, stosownie do art. 85 k.k. i nast. granice kary łącznej wynosiły od 5 lat pozbawienia wolności do 11 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności. Wymierzona kara łączna 6 lat, zdaniem Sądu Odwoławczego, pozbawienia wolności spełnia dyrektywę z art. 53 k.k. i nast. Natomiast wobec wymierzenia T. S. 2 kar pozbawienia wolności za przypisane mu przestępstwa i ciąg przestępstw, tj. kary 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz kary 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, stosownie do art. 85 k.k. i nast. granice kary łącznej odpowiadały wynosiły od 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności do 7 lat pozbawienia wolności. Orzeczone kara łączna 5 lat pozbawienia wolności, zdaniem Sądu II instancji, spełnia dyrektywę z art. 53 k.k. i nast. W konsekwencji powyższego, brak było podstaw do ingerencji w rozstrzygnięcie Sądu Okręgowego w ww. zakresie. Wymierzone kary nie jawią się jako rażąco surowe.

Nieodzowne natomiast okazało się obniżenie kary łącznej orzeczonej względem oskarżonego M. K. (1). Co istotne, Sąd Okręgowy prawidłowo określił wymiar kar indywidualnych, orzeczonych za przypisane oskarżonemu przestępstwa i ciąg przestępstw, orzekając karę 2 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności, karę 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 3 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności, a nadto grzywnę w wysokości 380 stawek dziennych, po 20 zł każda. Każda z wymierzonych kar mieści się w granicach ustawowego zagrożenia przewidzianego obowiązującymi przepisami, a nadto realizuje zadania prewencji indywidualnej i ogólnej, a także pełni funkcję wychowawczą. Wymiar kary łącznej możliwej do orzeczenia względem oskarżonego wynosił od 3 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności do 8 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Przy czym za adekwatną karę łączną, Sąd Apelacyjny uznał karę łączną 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, a więc niższą niż orzeczona w zaskarżonym wyroku. Kara wymierzona przez Sąd Okręgowy odbiegała od przyjętej w przypadku pozostałych oskarżonych proporcji pomiędzy dolną granicą jej wymiaru a karą orzeczoną, nadto nie uwzględniała w stopniu należyтым okoliczności osobistych sprawcy, podmiotowo - przedmiotowego związku pomiędzy popełnionymi przestępstwami, ilości kar podlegających łączeniu, w tym tego, że oskarżony M. K. (1) jako jedyny z oskarżonych nie był w przeszłości karany.

Rozstrzygnięcie co do środków karnych oraz zaliczenia na poczet kar faktycznego pozbawienia oskarżonych wolności w sprawie orzeczone zostało w sposób prawidłowy.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd Apelacyjny, na podstawie art. 437 § 2 k.p.k. zmienił zaskarżony wyrok, obniżając wymiar kary łącznej orzeczonej względem oskarżonego M. K. (1) do 4 lat i 6 miesięcy, jednocześnie na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w pozostałym zakresie utrzymał zaskarżony wyrok w mocy.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie art. 636 k.p.k. w zw. z art. 633 k.p.k. w zw. z art. 624 k.p.k. oraz art. 635 k.p.k. w zw. z art. 624 k.p.k., Sąd Odwoławczy mając na uwadze sytuację majątkową oraz rodzinną oskarżonych, a także względy słuszności zwolnił ich od obowiązku zwrotu Skarbowi Państwa wydatków poniesionych w postępowaniu odwoławczym, a także, stosownie do treści art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. z 1983 Nr 49, poz. 223 ze zm.), nie wymierzył im opłaty.

GRZEGORZ NOWAK PRZEMYSŁAW STRACH PRZEMYSŁAW GRAJZER